

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 65

7 noiembrie 2022

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2022/C 424/01

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* . . . 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2022/C 424/02

Cauzele conexe C-793/19 și C-794/19: Hotărârea Curții (Marea Camera) din 20 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht – Germania) – Bundesrepublik Deutschland/SpaceNet AG (C-793/19), Telekom Deutschland GmbH (C-794/19) [Trimitere preliminară – Prelucrarea datelor personale în sectorul comunicațiilor electronice – Confidențialitatea comunicațiilor – Furnizori de servicii de comunicații electronice – Păstrare generalizată și nediferențiată a datelor de transfer și a datelor de localizare – Directiva 2002/58/CE – Articolul 15 alineatul (1) – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolele 6, 7, 8 și 11, precum și articolul 52 alineatul (1) – Articolul 4 alineatul (2) TUE] 2

2022/C 424/03	<p>Cauze conexate C-339/20 și C-397/20: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 20 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Procedurile penale privind pe VD (C-339/20), SR (C-397/20) [Trimitere preliminară – Piața unică a serviciilor financiare – Abuz de piață – Utilizări abuzive ale informațiilor privilegiate – Directiva 2003/6/CE – Articolul 12 alineatul (2) literele (a) și (d) – Regulamentul (UE) nr. 596/2014 – Articolul 23 alineatul (2) literele (g) și (h) – Competențe de supraveghere și de investigare ale Autorité des marchés financiers (AMF) – Obiectiv de interes general care urmărește protejarea integrității piețelor financiare ale Uniunii Europene și a încrederii publicului în instrumentele financiare – Posibilitatea AMF de a solicita înregistrări ale datelor de transfer deținute de un operator de servicii de comunicații electronice – Prelucrarea datelor cu caracter personal în sectorul comunicațiilor electronice – Directiva 2002/58/CE – Articolul 15 alineatul (1) – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolele 7, 8 și 11, precum și articolul 52 alineatul (1) – Confidențialitatea comunicațiilor – Restrângeri – Legislație care prevede păstrarea generalizată și nediferențiată a datelor de transfer de către operatorii de servicii de comunicații electronice – Posibilitatea unei instanțe naționale de a limita efectele în timp ale unei declarații de nevaliditate privind dispoziții legislative naționale incompatibile cu dreptul Uniunii – Excludere] . . . . .</p>	3
2022/C 424/04	<p>Cauzele conexate C-475/20 – C-482/20: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 22 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Admiral Gaming Network Srl și alții/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli și alții (Trimitere preliminară – Libertatea de stabilire – Restricții – Jocuri de noroc – Concesiuni de gestionare a jocurilor practice pe aparate de joc – Legislație națională care impune o prelevare concesionarilor – Principiul protecției încrederii legitime)</p>	4
2022/C 424/05	<p>Cauze conexate C-518/20 și C-727/20: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesarbeitsgericht – Germania) – XP (C-518/20) și AR/St. Vincenz-Krankenhaus GmbH (C-727/20)/Fraport AG Frankfurt Airport Services Worldwide [„Trimitere preliminară – Politica socială – Protecția securității și a sănătății lucrătorilor – Organizarea timpului de lucru – Articolul 31 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Directiva 2003/88/CE – Articolul 7 alineatul (1) – Dreptul la concediu anual plătit – Invaliditate totală sau incapacitate de muncă din cauza unei boli intervenite în cursul unei perioade de referință – Reglementare națională care prevede pierderea drepturilor la concediu anual plătit la expirarea unei anumite perioade – Obligația angajatorului de a oferi lucrătorului posibilitatea de a și exercita dreptul la concediu anual plătit”] . . . . .</p>	5
2022/C 424/06	<p>Cauza C-538/20: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Finanzamt B/W AG (Trimitere preliminară – Libertatea de stabilire – Articolele 49 și 54 TFUE – Deducerea pierderilor definitive suferite de un sediu permanent nerezident – Stat care a renunțat la competența sa de impozitare în temeiul unei convenții pentru evitarea dublei impuneri – Caracterul comparabil al situațiilor) . . . . .</p>	6
2022/C 424/07	<p>Cauze conexate C-619/20 P și C-620/20 P: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 22 septembrie 2022 – International Management Group (IMG)/Comisia Europeană (Recurs – Cooperare pentru dezvoltare – Execuția bugetului Uniunii în gestiune indirectă de către o organizație internațională – Decizia de a nu mai încredința sarcini de execuție bugetară unei entități ca urmare a îndoielilor cu privire la calitatea sa de organizație internațională – Acțiune în anulare – Executarea unei hotărâri de anulare – Autoritate de lucru judecat – Obligații și puteri ale autorului actului anulat – Act pregătit – Admisibilitate – Cerere în reparație – Normă de drept ce are ca obiect conferirea de drepturi particularilor – Regulamentele financiare ale Uniunii – Obligația de diligență – Existența unei încălcări suficient de grave a acestei obligații – Examinare concretă de la caz la caz – Prejudiciu material – Litigiu care nu este în stare de judecată – Trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului) . . . . .</p>	7
2022/C 424/08	<p>Cauzele conexate C-14/21 și C-15/21: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 1 august 2022 (cereri de decizie preliminară formulate de Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia – Italia) – Sea Watch eV/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti (C-14/21 și C-15/21), Capitaneria di Porto di Palermo (C-14/21), Capitaneria di Porto di Porto Empedocle (C-15/21) [Trimitere preliminară – Activitate de căutare și de salvare a persoanelor aflate în pericol sau în dificultate pe mare, desfășurată de o organizație neguvernamentală (ONG) cu scop umanitar – Regimul aplicabil navelor – Directiva 2009/16/CE – Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării – Convenția internațională pentru ocrotirea vieții omenești pe mare – Competențele și prerogativele statului de pavilion și, respectiv, ale statului portului – Inspecția și reținerea navelor] . . . . .</p>	8

2022/C 424/09	Cauza C-120/21: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 22 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesarbeitsgericht – Germania) – LB/TO (Trimitere preliminară – Politica socială – Protecția securității și a sănătății lucrătorilor – Organizarea timpului de lucru – Articolul 31 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Directive 2003/88/CE – Articolul 7 – Dreptul la concediu anual plătit – Indemnizație financiară pentru concediul neefectuat după încetarea raportului de muncă – Termen de prescripție de trei ani – Momentul de la care începe să curgă termenul – Informare adecvată a lucrătorului)	9
2022/C 424/10	Cauza C-159/21: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Fővárosi Törvényszék – Ungaria) – GM/Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, Alkotmányvédelmi Hivatal, Terrorelhárítási Központ (Trimitere preliminară – Politica comună în materie de azil și de imigrare – Directiva 2011/95/UE – Standarde referitoare la condițiile de acordare a statutului de refugiat sau a statutului conferit prin protecție subsidiară – Retragera statutului – Directiva 2013/32/UE – Proceduri comune de acordare și de retragere a protecției internaționale – Atingere adusă securității naționale – Luare de poziție a unei autorități specializate – Acces la dosar)	10
2022/C 424/11	Cauza C-215/21: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 22 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Las Palmas de Gran Canaria – Spania) – Zulima/Servicios prescriptor y medios de pagos EFC SAU (Trimitere preliminară – Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Contract de credit revolving – Caracterul abuziv al clauzei referitoare la rata dobânzii remuneratorii – Acțiune formulată de un consumator având ca obiect constatarea nulității acestui contract – Satisfacere extrajudiciară a pretențiilor acestui consumator – Cheltuieli efectuate, care trebuie suportate de consumatorul menționat – Principiul efectivității – Reglementare națională care poate descuraja același consumator să își exercite drepturile conferite de Directiva 93/13/CEE)	11
2022/C 424/12	Cauze conexe C-245/21 și C-248/21: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht – Germania) – Bundesrepublik Deutschland reprezentată de Bundesministerium des Innern, für Bau und Heimat/MA (C-245/21), PB (C-245/21), LE (C-248/21) [Trimitere preliminară – Regulamentul (UE) nr. 604/2013 – Determinarea statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională – Articolele 27 și 29 – Transferul persoanei în cauză către statul membru responsabil de examinarea cererii sale – Suspendarea transferului din cauza pandemiei de COVID 19 – Imposibilitatea efectuării transferului – Protecție jurisdicțională – Consecințe asupra termenului de transfer]	12
2022/C 424/13	Cauza C-330/21: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 22 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent – Belgia) – The Escape Center BVBA/Belgische Staat [Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 98 – Posibilitatea statelor membre de a aplica o cotă redusă de TVA anumitor livrări de bunuri și prestări de servicii – Anexa III punctul 14 – Noțiunea „drepturi de utilizare a instalațiilor sportive” – Săli de sport – Îndrumare individuală sau de grup]	12
2022/C 424/14	Cauza C-335/21: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 22 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de Primera Instancia n° 10 bis de Sevilla – Spania) – Vicente/Delia [Trimitere preliminară – Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Directiva 93/13/CEE – Practici comerciale neloiale față de consumatori – Principiul efectivității – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Procedură sumară de plată a onorariilor de avocat – Caracter eventual abuziv al clauzelor conținute într-o convenție privind onorariile – Reglementare națională care nu prevede posibilitatea unui control exercitat de instanță – Articolul 4 alineatul (2) – Domeniul de aplicare al excepției – Directiva 2005/29/CE – Articolul 7 – Practică comercială înșelătoare – Contract încheiat între un avocat și clientul său, prin care i se interzice acestuia din urmă să se desisteze, fără știrea sau în pofida opiniei avocatului, sub sancțiunea unei penalități financiare]	13
2022/C 424/15	Cauza C-497/21: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 22 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht – Germania) – SI și alții/Bundesrepublik Deutschland [Trimitere preliminară – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Controlul la frontiere, dreptul de azil și imigrarea – Politica privind azilul – Directiva 2013/32/UE – Procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale – Cerere de protecție internațională – Motive de inadmisibilitate – Articolul 2 litera (q) – Noțiunea de „cerere ulterioară” – Articolul 33 alineatul (2) litera (d) – Respingere de către un stat membru a unei cereri de protecție internațională ca fiind inadmisibilă pentru motivul respingerii unei cereri anterioare depuse de persoana interesată în Regatul Danemarcei – Decizie finală adoptată de Regatul Danemarcei]	14

2022/C 424/16	Cauza C-95/22: Ordonanța Curții (Camera a noua) din 6 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Judecătoria Târgu-Mureș – România) – procedura inițiată de Delgaz Grid SA [„Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie penală – Articolul 82 TFUE – Dreptul la informare în cadrul procedurilor penale – Dreptul la informare cu privire la acuzare – Directiva 2012/13/UE – Articolul 6 alineatul (1) – Domeniu de aplicare – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Protecție jurisdicțională efectivă – Contestație referitoare la durata excesivă a procedurii penale – Reglementare națională care permite introducerea unei asemenea contestații numai persoanelor care au calitatea de suspect sau de inculpat – Articolul 267 TFUE – Articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții – Necompetență vădită”]	15
2022/C 424/17	Cauza C-271/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil de Prud’hommes d’Agen (Franța) la 21 aprilie 2022 – XT/Keolis Agen SARL	16
2022/C 424/18	Cauza C-272/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil de Prud’hommes d’Agen (Franța) la 21 aprilie 2022 – KH/Keolis Agen SARL	16
2022/C 424/19	Cauza C-273/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil de Prud’hommes d’Agen (Franța) la 21 aprilie 2022 – BX/Keolis Agen SARL	17
2022/C 424/20	Cauza C-274/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil de Prud’hommes d’Agen (Franța) la 21 aprilie 2022 – FH/Keolis Agen SARL	17
2022/C 424/21	Cauza C-275/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil de Prud’hommes d’Agen (Franța) la 21 aprilie 2022 – NW/Keolis Agen SARL	18
2022/C 424/22	Cauza C-320/22 P: Recurs introdus la 12 mai 2022 de the aircscreen company GmbH & Co. KG împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 7 martie 2022 în cauza T-382/21, the aircscreen company GmbH & Co. KG/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală	19
2022/C 424/23	Cauza C-327/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Croatia) la 16 mai 2022 – Centar za restrukturiranje i prodaju/PROM-VIDIJA d.o.o.	19
2022/C 424/24	Cauza C-338/22 P: Recurs introdus la 24 mai 2022 de Anna Hrebenyuk împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) 23 martie 2022 în cauza T-252/21, Anna Hrebenyuk/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală	19
2022/C 424/25	Cauza C-342/22 P: Recurs introdus la 25 mai 2022 de Laboratorios Ern, SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 16 martie 2022 în cauza T-315/21, Laboratorios Ern/EUIPO – Nordeste (APIAL)	20
2022/C 424/26	Cauza C-471/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad Sofia grad (Bulgaria) la 13 iulie 2022 – Agentsia „Patna infrastruktura”/Rakovoditel na upravlyavashitia organ na operativna programa „Transport” 2007 – 2013 i direktor na direktsia „Koordinatsia na programi i proekti” v Ministerstvoto na transporta	20
2022/C 424/27	Cauza C-472/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) la 14 iulie 2022 – NO/Autoridade Tributária e Aduaneira	21
2022/C 424/28	Cauza C-501/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d’État (Franța) la 22 iulie 2022 – Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel)/Ministère de l’Agriculture et de la Souveraineté alimentaire	23
2022/C 424/29	Cauza C-502/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d’État (Franța) la 22 iulie 2022 – Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel)/Ministère de l’Agriculture et de la Souveraineté alimentaire	23
2022/C 424/30	Cauza C-503/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d’État (Franța) la 22 iulie 2022 – Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel)/Ministère de l’Agriculture et de la Souveraineté alimentaire	24

2022/C 424/31	Cauza C-504/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 22 iulie 2022 – Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel)/Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire	24
2022/C 424/32	Cauza C-505/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) la 25 iulie 2022 – Deco Proteste – Editores Lda/Autoridade Tributária e Aduaneira	25
2022/C 424/33	Cauza C-508/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Brașov (România) la data de 27 iulie 2022 – KL, PO / Administrația Județeană a Finanțelor Publice Brașov	26
2022/C 424/34	Cauza C-510/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 28 iulie 2022 – Romaqua Group SA / Societatea Națională Apele Minerale, Agenția Națională pentru Resurse Minerale	26
2022/C 424/35	Cauza C-518/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesarbeitsgericht (Germania) la 3 august 2022 – J.M.P./AP Assistenzprofis GmbH	27
2022/C 424/36	Cauza C-523/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Apelativen sad Veliko Tarnovo (Bulgaria) la 4 august 2022 – UT/SO	27
2022/C 424/37	Cauza C-531/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Polonia) la 9 august 2022 – Getin Noble Bank și alții	28
2022/C 424/38	Cauza C-545/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Düsseldorf (Germania) la 15 august 2022 – Air Europa Lineas Aereas/VO, GR	29
2022/C 424/39	Cauza C-548/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Giudice di pace di Fondi (Italia) la 18 august 2022 – M.M./Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze	29
2022/C 424/40	Cauza C-562/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rayonen sad Burgas (Bulgaria) la 25 august 2022 – JD/OB	30
2022/C 424/41	Cauza C-573/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 26 august 2022 – A, B și Asociația C/Skatteministeriet	31
2022/C 424/42	Cauza C-574/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sofyiski gradski sad (Bulgaria) la 26 august 2022 – Procedură penală privind pe CI, VF, DY	32
2022/C 424/43	Cauza C-583/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 7 septembrie 2022 – Procedură penală privind pe MV	32
2022/C 424/44	Cauza C-588/22 P: Recurs introdus la 7 septembrie 2022 de Ryanair DAC împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a zecea extinsă) din 22 iunie 2022 în cauza T-657/20, Ryanair/Comisia (Finnair II; Covid-19)	33
2022/C 424/45	Cauza C-599/22: Acțiune introdusă la 16 septembrie 2022 – Comisia Europeană/Republica Elenă . .	34
2022/C 424/46	Cauza C-602/22 P: Recurs introdus la 16 septembrie 2022 de ABLV Bank AS, în lichidare împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a zecea extinsă) din 6 iulie 2022 în cauza T-280/18, ABLV Bank/SRB	34
2022/C 424/47	Cauza C-622/22: Acțiune introdusă la 29 septembrie 2022 – Comisia Europeană/Republica Malta .	36
Tribunalul		
2022/C 424/48	Cauza T-500/22: Acțiune introdusă la 16 august 2022 – Vleuten Insects și New Generation Nutrition/Comisia	37
2022/C 424/49	Cauza T-550/22: Acțiune introdusă la 5 septembrie 2022 – QW/Comisia	38
2022/C 424/50	Cauza T-551/22: Acțiune introdusă la 5 septembrie 2022 – QY/Comisia	39

2022/C 424/51	Cauza T-553/22: Acțiune introdusă la 6 septembrie 2022 – RC/Comisia	39
2022/C 424/52	Cauza T-556/22: Acțiune introdusă la 8 septembrie 2022 – House Foods Group/CPVO (SK20)	40
2022/C 424/53	Cauza T-560/22: Acțiune introdusă la 5 septembrie 2022 – Fachverband Eisenhüttenschlacken/Comisia	40
2022/C 424/54	Cauza T-563/22: Acțiune introdusă la 2 septembrie 2022 – VP/Cedefop	42
2022/C 424/55	Cauza T-564/22: Acțiune introdusă la 13 septembrie 2022 – Pierre Balmain/EUIPO – Story Time (Reprezentarea unui cap de leu)	43
2022/C 424/56	Cauza T-566/22: Acțiune introdusă la 13 septembrie 2022 – Sports Group Denmark/EUIPO (ENDURANCE)	44
2022/C 424/57	Cauza T-576/22: Acțiune introdusă la 15 septembrie 2022 – Bora Creations/EUIPO – True Skincare (TRUE SKIN)	44
2022/C 424/58	Cauza T-578/22: Acțiune introdusă la 16 septembrie 2022 – EDPS/Parlamentul și Consiliul	45
2022/C 424/59	Cauza T-582/22: Acțiune introdusă la 16 septembrie 2022 – British Airways/Comisia	46
2022/C 424/60	Cauza T-587/22: Acțiune introdusă la 22 septembrie 2022 – Crown Holdings and Crown Cork & Seal Deutschland/Comisia	47
2022/C 424/61	Cauza T-588/22: Acțiune introdusă la 22 septembrie 2022 – Renco Valore/Comisia	48
2022/C 424/62	Cauza T-589/22: Acțiune introdusă la 22 septembrie 2022 – Silgan Holdings și alții/Comisia	49
2022/C 424/63	Cauza T-590/22: Acțiune introdusă la 22 septembrie 2022 – Cristescu/Comisia	50
2022/C 424/64	Cauza T-592/22: Acțiune introdusă la 22 septembrie 2022 – Liquid Advertising/EUIPO – Liqui.do (Liquid+Arcade)	51
2022/C 424/65	Cauza T-599/22: Acțiune introdusă la 26 septembrie 2022 – Hypo Vorarlberg Bank/SRB	51
2022/C 424/66	Cauza T-600/22: Acțiune introdusă la 26 septembrie 2022 – ST/Frontex	53
2022/C 424/67	Cauza T-605/22: Acțiune introdusă la 27 septembrie 2022 – RT France/Consiliul	54

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene**(2022/C 424/01)***Ultima publicație**

JO C 418, 31.10.2022

Publicații anterioare

JO C 408, 24.10.2022

JO C 398, 17.10.2022

JO C 389, 10.10.2022

JO C 380, 3.10.2022

JO C 368, 26.9.2022

JO C 359, 19.9.2022

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea Camera) din 20 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht – Germania) – Bundesrepublik Deutschland/SpaceNet AG (C-793/19), Telekom Deutschland GmbH (C-794/19)

(Cauzele conexe C-793/19 și C-794/19) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Prelucrarea datelor personale în sectorul comunicațiilor electronice – Confidențialitatea comunicațiilor – Furnizori de servicii de comunicații electronice – Păstrare generalizată și nediferențiată a datelor de transfer și a datelor de localizare – Directiva 2002/58/CE – Articolul 15 alineatul (1) – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolele 6, 7, 8 și 11, precum și articolul 52 alineatul (1) – Articolul 4 alineatul (2) TUE]

(2022/C 424/02)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Bundesrepublik Deutschland

Pârâte: SpaceNet AG (C-793/19), Telekom Deutschland GmbH (C-794/19)

Dispozitivul

Articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/136/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009, citit în lumina articolelor 7, 8 și 11, precum și a articolului 52 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

trebuie interpretat în sensul că:

se opune unor măsuri legislative care prevăd, cu titlu preventiv, în scopul combaterii criminalității grave și al prevenirii amenințărilor grave la adresa siguranței publice, o păstrare generalizată și nediferențiată a datelor de transfer și a datelor de localizare;

nu se opune unor măsuri legislative naționale:

— care permit, în scopul protecției securității naționale, impunerea unei obligații furnizorilor de servicii de comunicații electronice de a efectua o păstrare generalizată și nediferențiată a datelor de transfer și a datelor de localizare în situații în care statul membru în cauză se confruntă cu o amenințare gravă la adresa securității naționale care se dovedește reală și actuală sau previzibilă, în condițiile în care decizia care prevede această obligație poate face obiectul unui control efectiv fie de către o instanță, fie de către o entitate administrativă independentă, a cărei decizie are efect obligatoriu, prin care

se urmărește să se verifice existența uneia dintre aceste situații, precum și respectarea condițiilor și a garanțiilor care trebuie să fie prevăzute, iar obligația menționată nu poate fi impusă decât pentru o perioadă limitată la strictul necesar, dar care poate fi reinnoită în cazul menținerii acestei amenințări;

- care prevăd, în scopul protecției securității naționale, al combaterii criminalității grave și al prevenirii amenințărilor grave la adresa siguranței publice, o păstrare direcționată a datelor de transfer și a datelor de localizare care să fie delimitată, pe baza unor elemente obiective și nediscriminatorii, în funcție de categoriile de persoane vizate sau prin intermediul unui criteriu geografic, pentru o perioadă limitată la strictul necesar, dar care poate fi reinnoită;
- care prevăd, în scopul apărării securității naționale, al combaterii criminalității grave și al prevenirii amenințărilor grave la adresa siguranței publice, o păstrare generalizată și nediferențiată a adreselor IP atribuite sursei unei conexiuni, pentru o perioadă limitată la strictul necesar;
- care prevăd, în scopul protecției securității naționale, al combaterii criminalității și al apărării siguranței publice, o păstrare generalizată și nediferențiată a datelor referitoare la identitatea civilă a utilizatorilor de mijloace de comunicații electronice și
- care permit, în scopul combaterii criminalității grave și, a fortiori, al protecției securității naționale, impunerea unei obligații furnizorilor de servicii de comunicații electronice prin intermediul unei decizii a autorității competente, supusă unui control jurisdicțional efectiv, de a efectua, pentru o perioadă determinată, păstrarea rapidă a datelor de transfer și a datelor de localizare de care dispun acești furnizori de servicii,

în situația în care aceste măsuri garantează, prin norme clare și precise, că păstrarea datelor în discuție este subordonată respectării condițiilor materiale și procedurale aferente acestora și că persoanele în cauză dispun de garanții efective împotriva riscurilor de abuz.

(¹) JO C 45, 10.2.2020.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 20 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Procedurile penale privind pe VD (C-339/20), SR (C-397/20)

(Cauze conexe C-339/20 și C-397/20) (¹)

[*Trimitere preliminară – Piața unică a serviciilor financiare – Abuz de piață – Utilizări abuzive ale informațiilor privilegiate – Directiva 2003/6/CE – Articolul 12 alineatul (2) literele (a) și (d) – Regulamentul (UE) nr. 596/2014 – Articolul 23 alineatul (2) literele (g) și (h) – Competențe de supraveghere și de investigare ale Autorité des marchés financiers (AMF) – Obiectiv de interes general care urmărește protejarea integrității piețelor financiare ale Uniunii Europene și a încrederii publicului în instrumentele financiare – Posibilitatea AMF de a solicita înregistrări ale datelor de transfer deținute de un operator de servicii de comunicații electronice – Prelucrarea datelor cu caracter personal în sectorul comunicațiilor electronice – Directiva 2002/58/CE – Articolul 15 alineatul (1) – Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Articolele 7, 8 și 11, precum și articolul 52 alineatul (1) – Confidențialitatea comunicațiilor – Restrângeri – Legislație care prevede păstrarea generalizată și nediferențiată a datelor de transfer de către operatorii de servicii de comunicații electronice – Posibilitatea unei instanțe naționale de a limita efectele în timp ale unei declarații de nevaliditate privind dispoziții legislative naționale incompatibile cu dreptul Uniunii – Excludere]*

(2022/C 424/03)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedurile penale principale

VD (C-339/20), SR (C-397/20)

Dispozitivul

1) Articolul 12 alineatul (2) literele (a) și (d) din Directiva 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (abuzul de piață) și articolul 23 alineatul (2) literele (g) și (h) din Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață (Regulamentul privind abuzul de piață) și de abrogare a Directivei 2003/6 și a Directivelor 2003/124/CE, 2003/125/CE și 2004/72/CE ale Comisiei coroborate cu articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/136/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009, și citite în lumina articolelor 7, 8 și 11, precum și a articolului 52 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

trebuie interpretate în sensul că

se opun unor măsuri legislative care prevăd, cu titlu preventiv, în vederea combaterii infracțiunilor de abuz de piață, dintre care fac parte utilizările abuzive ale informațiilor privilegiate, o păstrare generalizată și nediferențiată a datelor de transfer un an de la data înregistrării.

2) Dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că se opune ca o instanță națională să limiteze în timp efectele unei declarații de nevaliditate pe care are obligația să o efectueze, în temeiul dreptului național, în privința dispozițiilor naționale care, pe de o parte, impun operatorilor de servicii de comunicații electronice o păstrare generalizată și nediferențiată a datelor de transfer și, pe de altă parte, permit comunicarea unor asemenea date autorității competente în materie financiară, fără autorizarea prealabilă a unei instanțe sau a unei autorități administrative independente, ca urmare a incompatibilității acestor dispoziții cu articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2002/58, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/136, interpretat în lumina Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Admisibilitatea elementelor de probă obținute în aplicarea dispozițiilor legislative naționale incompatibile cu dreptul Uniunii intră în sfera de aplicare a dreptului național, în conformitate cu principiul autonomiei procedurale a statelor membre, sub rezerva respectării printre altele a principiilor echivalenței și efectivității.

(¹) JO C 359, 26.10.2020.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 22 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Consiglio di Stato – Italia) – Admiral Gaming Network Srl și alții/Agencia delle Dogane e dei Monopoli și alții

(Cauzele conexe C-475/20 – C-482/20) (¹)

(Trimitere preliminară – Libertatea de stabilire – Restricții – Jocuri de noroc – Concesiuni de gestionare a jocurilor practicate pe aparate de joc – Legislație națională care impune o prelevare concesionarilor – Principiul protecției încrederii legitime)

(2022/C 424/04)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamante: Admiral Gaming Network Srl (C-475/20), Cirsa Italia SpA (C-476/20), Codere Network SpA (C-477/20), Gamenet SpA (C-478/20), NTS Network SpA (C-479/20), Sisal Entertainment SpA (C-480/20), Snaitech SpA, fostă Cogetech SpA (C-481/20), Snaitech SpA, fostă Snai SpA (C-482/20)

Pârâți: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-475/20, C-477/20), Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-475/20, C-477/20, C-481/20), IGT Lottery SpA, fostă Lottomatica Holding Srl (C-475/20), Se. Ma. di Francesco Senese (C-481/20)

Cu participarea: Lottomatica Videolot Rete SpA (C-475/20), Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons) (C-476/20, C-478/20, C-480/20, C-482/20) și alții

Dispozitivul

- 1) Articolul 49 TFUE trebuie interpretat în sensul că, în măsura în care se stabilește că o legislație națională care impune o prelevare care are ca efect reducerea remunerației concesionarilor însărcinați cu gestionarea jocurilor practicate pe aparate de joc implică o restricție privind libertatea garantată de această dispoziție din tratatul FUE, dispoziția menționată se opune ca o astfel de restricție să poată fi justificată în raport cu obiective întemeiate exclusiv pe considerente legate de consolidarea finanțelor publice.
- 2) În măsura în care articolul 49 TFUE este aplicabil, principiul protecției încrederii legitime trebuie interpretat în sensul că nu se opune, în principiu, unei legislații naționale care reduce temporar, pe durata unor convenții de concesiune încheiate între societăți și administrația statului membru în cauză, remunerația concesionarilor prevăzută în convențiile menționate, cu excepția cazului în care, având în vedere amploarea impactului acestei reduceri asupra rentabilității investițiilor efectuate de concesionari și eventualul caracter subit și imprevizibil al acestei măsuri, se dovedește că nu li s-a lăsat concesionarilor respectivi timpul necesar pentru a se adapta la această nouă situație.

(¹) JO C 28, 25.1.2021.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesarbeitsgericht – Germania) – XP (C-518/20) și AR/St. Vincenz-Krankenhaus GmbH (C-727/20)/Fraport AG Frankfurt Airport Services Worldwide

(Cauze conexe C-518/20 și C-727/20) (¹)

[„Trimitere preliminară – Politica socială – Protecția securității și a sănătății lucrătorilor – Organizarea timpului de lucru – Articolul 31 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Directiva 2003/88/CE – Articolul 7 alineatul (1) – Dreptul la concediu anual plătit – Invaliditate totală sau incapacitate de muncă din cauza unei boli intervenite în cursul unei perioade de referință – Reglementare națională care prevede pierderea drepturilor la concediu anual plătit la expirarea unei anumite perioade – Obligația angajatorului de a oferi lucrătorului posibilitatea de a și exercita dreptul la concediu anual plătit”]

(2022/C 424/05)

Limba de procedură:germana

Instanța de trimitere

Bundesarbeitsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamante: XP C-518/20, AR C-727/20

Pârâte: Fraport AG Frankfurt Airport Services Worldwide (C-518/20, St. Vincenz-Krankenhaus GmbH (C-727/20)

Dispozitivul

Articolul 7 din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru și articolul 31 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

trebuie interpretate în sensul că

se opun unei reglementări naționale în temeiul căreia dreptul la concediu anual plătit al unui lucrător, care a fost dobândit în cursul unei perioade de referință în care respectivul lucrător a lucrat efectiv înainte de a se afla în situație de invaliditate totală sau de incapacitate de muncă din motive de boală, care persistă de atunci, se poate stinge la sfârșitul unei perioade de report autorizate de dreptul național sau ulterior, în cazul în care angajatorul nu i-a oferit lucrătorului, în timp util, posibilitatea de a-și exercita acest drept.

(¹) JO C 19, 18.1.2021.
JO C 169, 3.5.2021.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof – Germania) – Finanzamt B/W AG

(Cauza C-538/20) (¹)

(Trimitere preliminară – Libertatea de stabilire – Articolele 49 și 54 TFUE – Deducerea pierderilor definitive suferite de un sediu permanent nerezident – Stat care a renunțat la competența sa de impozitare în temeiul unei convenții pentru evitarea dublei impuneri – Caracterul comparabil al situațiilor)

(2022/C 424/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Finanzamt B

Pârât: W AG

Cu participarea: Bundesministerium der Finanzen

Dispozitivul

Articolele 49 TFUE și 54 TFUE trebuie interpretate în sensul că nu se opun unui regim fiscal al unui stat membru în temeiul căruia o societate rezidentă a acestuia nu poate deduce din profitul său impozabil pierderile definitive suferite de sediul său permanent situat în alt stat membru în cazul în care statul membru de reședință a renunțat la competența sa de a impozita rezultatele acestui sediu permanent în temeiul unei convenții pentru evitarea dublei impuneri.

(¹) JO C 35, 1.2.2021.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 22 septembrie 2022 – International Management Group (IMG)/Comisia Europeană

(Cauze conexe C-619/20 P și C-620/20 P) ⁽¹⁾

(Recurs – Cooperare pentru dezvoltare – Execuția bugetului Uniunii în gestiune indirectă de către o organizație internațională – Decizia de a nu mai încredința sarcini de execuție bugetară unei entități ca urmare a îndoielilor cu privire la calitatea sa de organizație internațională – Acțiune în anulare – Executarea unei hotărâri de anulare – Autoritate de lucru judecat – Obligații și puteri ale autorului actului anulat – Act pregătitor – Admisibilitate – Cerere în reparație – Normă de drept ce are ca obiect conferirea de drepturi particularilor – Regulamentele financiare ale Uniunii – Obligația de diligență – Existența unei încălcări suficient de grave a acestei obligații – Examinare concretă de la caz la caz – Prejudiciu moral – Reparare adecvată și suficientă prin anularea actului nelegal – Prejudiciu material – Litigiu care nu este în stare de judecată – Trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului)

(2022/C 424/07)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: International Management Group (IMG) (reprezentanți: J.-Y. de Cara și L. Levi, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Baquero Cruz și J. Norris, agenți)

Dispozitivul

- 1) Conexează cauzele C-619/20 P și C-20/20 P în vederea pronunțării hotărârii.
- 2) Respinge recursul în cauza C-619/20 P.
- 3) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 9 septembrie 2020, IMG/Comisia (T 381/15 RENV, EU:T:2020:406), în măsura în care prin aceasta s-a respins ca nefondată cererea în reparație a International Management Group (IMG) privind prejudiciul care i ar fi fost cauzat prin decizia Comisiei Europene de a nu mai încheia cu ea noi acorduri de delegare în gestiune indirectă, cuprinsă în scrisoarea acestei instituții din 8 mai 2015.
- 4) Respinge în rest recursul în cauza C-620/20 P.
- 5) Respinge acțiunea în cauza T-381/15 RENV în măsura în care privește cererea în reparație a prejudiciului moral pe care decizia vizată la punctul 3 din prezentul dispozitiv l a cauzat International Management Group (IMG).
- 6) Trimite cauza T-381/15 RENV spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene pentru a se pronunța asupra cererii vizate la punctul 3 din prezentul dispozitiv, în măsura în care privește prejudiciul material invocat de International Management Group (IMG).
- 7) Obligă International Management Group (IMG) la plata cheltuielilor de judecată în cauza C 619/20 P.
- 8) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul în cauzele C-620/20 P și T-381/15 RENV.

⁽¹⁾ JO C 28, 25.1.2021.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 1 august 2022 (cereri de decizie preliminară formulate de Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia – Italia) – Sea Watch eV/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti (C-14/21 și C-15/21), Capitaneria di Porto di Palermo (C-14/21), Capitaneria di Porto di Porto Empedocle (C-15/21)

(Cauzele conexate C-14/21 și C-15/21) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Activitate de căutare și de salvare a persoanelor aflate în pericol sau în dificultate pe mare, desfășurată de o organizație neguvernamentală (ONG) cu scop umanitar – Regimul aplicabil navelor – Directiva 2009/16/CE – Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării – Convenția internațională pentru ocrotirea vieții omenești pe mare – Competențele și prerogativele statului de pavilion și, respectiv, ale statului portului – Inspecția și reținerea navelor]

(2022/C 424/08)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Sea Watch eV

Pârâți: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti (C-14/21 și C-15/21), Capitaneria di Porto di Palermo (C-14/21), Capitaneria di Porto di Porto Empedocle (C-15/21)

Dispozitivul

1) Directiva 2009/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind controlul statului portului, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2017/2110 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 noiembrie 2017,

trebuie interpretată în sensul că:

- este aplicabilă unor nave care, deși sunt clasificate și certificate ca nave cargou de statul de pavilion, sunt, în practică, utilizate în mod sistematic de o organizație umanitară în scopul unei activități necomerciale de căutare și de salvare a persoanelor aflate în pericol sau în dificultate pe mare și
- se opune ca o reglementare națională care asigură transpunerea sa în dreptul intern să îi limiteze aplicabilitatea doar la navele utilizate în scopul unei activități comerciale.

2) Articolul 11 litera (b) din Directiva 2009/16, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2017/2110, coroborat cu partea II a anexei I la această directivă, cu modificările ulterioare, trebuie interpretat în sensul că statul portului poate supune unei inspecții suplimentare navele care desfășoară o activitate sistematică de căutare și de salvare și care se află într-unul dintre porturile sale sau în apele din jurisdicția sa, după ce au intrat în aceste ape și după terminarea tuturor operațiunilor de transbordare sau de debarcare a persoanelor cărora comandantul lor a decis să le acorde asistență, atunci când statul menționat a stabilit, pe baza unor elemente juridice și de fapt detaliate, că există indicii serioase de natură să ateste un pericol pentru sănătate, pentru siguranță, pentru condițiile de muncă la bordul navei sau pentru mediu, ținând seama de condițiile de exploatare a acestor nave.

3) Articolul 13 din Directiva 2009/16, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2017/2110, trebuie interpretat în sensul că, cu ocazia inspecțiilor mai amănunțite organizate în temeiul acestui articol, statul portului are competența de a ține seama de faptul că navele care au fost clasificate și certificate ca nave cargou de statul de pavilion sunt utilizate, în practică, în scopul unei activități sistematice de căutare și de salvare a persoanelor aflate în pericol sau în dificultate pe mare, în cadrul unui control având ca obiect aprecierea, pe baza unor elemente juridice și de fapt detaliate, a existenței unui pericol pentru persoane, bunuri sau mediu, având în vedere condițiile de exploatare a acestor nave. În schimb, statul portului nu are competența de a solicita dovada că navele respective dețin alte certificate decât cele emise de statul de pavilion sau că respectă toate cerințele aplicabile unei alte clasificări.

- 4) Articolul 19 din Directiva 2009/16, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2017/2110, trebuie interpretat în sensul că, în ipoteza în care se stabilește că nave care sunt utilizate, în practică, în scopul unei activități sistematice de căutare și de salvare a persoanelor aflate în pericol sau în dificultate pe mare, deși au fost clasificate și certificate ca nave cargou de un stat membru care are calitatea de stat de pavilion, au fost exploatate într-un mod care prezintă un pericol pentru persoane, bunuri sau mediu, statul membru care are calitatea de stat al portului nu poate supune nereșinerea navelor respective sau încetarea unei asemenea reșineri condiției ca acestea să dețină certificate adaptate activității menționate și să respecte toate cerințele corespunzătoare. În schimb, acest stat poate impune măsuri corective stabilite în materia siguranței, a prevenirii poluării, precum și a condițiilor de viață și de muncă la bordul navelor în cazul în care aceste măsuri corective sunt justificate de existența unor deficiențe care prezintă un risc evident pentru siguranță, sănătate sau mediu și care determină ca nava să nu fie considerată în stare de navigabilitate în condiții apte să asigure siguranța pe mare. Astfel de măsuri corective trebuie, pe de altă parte, să fie adecvate, necesare și proporționale în acest scop. În plus, adoptarea și punerea lor în aplicare de către statul portului trebuie să facă obiectul unei cooperări loiale cu statul de pavilion, cu respectarea competențelor fiecăruia dintre aceste două state.

⁽¹⁾ JO C 98, 22.3.2021.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 22 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesarbeitsgericht – Germania) – LB/TO

(Cauza C-120/21) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Politica socială – Protecția securității și a sănătății lucrătorilor – Organizarea timpului de lucru – Articolul 31 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Directive 2003/88/CE – Articolul 7 – Dreptul la concediu anual plătit – Indemnizație financiară pentru concediul neefectuat după încetarea raportului de muncă – Termen de prescripție de trei ani – Momentul de la care începe să curgă termenul – Informare adecvată a lucrătorului)

(2022/C 424/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesarbeitsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: LB

Pârât: TO

Dispozitivul

Articolul 7 din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru și articolul 31 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale în temeiul căreia dreptul la concediu anual plătit dobândit de un lucrător într-o perioadă de referință se prescrie la expirarea unui termen de trei ani care începe să curgă la sfârșitul anului în cursul căruia a luat naștere acest drept, atunci când angajatorul nu a oferit în mod efectiv lucrătorului posibilitatea de a exercita acest drept.

⁽¹⁾ JO C 182, 10.5.2021.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Fővárosi Törvényszék – Ungaria) – GM/Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, Alkotmányvédelmi Hivatal, Terrorelhárítási Központ

(Cauza C-159/21) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Politica comună în materie de azil și de imigrare – Directiva 2011/95/UE – Standarde referitoare la condițiile de acordare a statutului de refugiat sau a statutului conferit prin protecție subsidiară – Retragera statutului – Directiva 2013/32/UE – Proceduri comune de acordare și de retragere a protecției internaționale – Atingere adusă securității naționale – Luare de poziție a unei autorități specializate – Acces la dosar)

(2022/C 424/10)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Törvényszék.

Părțile din procedura principală

Reclamant: GM

Pârâte: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, Alkotmányvédelmi Hivatal, Terrorelhárítási Központ

Dispozitivul

1) Articolul 23 alineatul (1) din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale coroborat cu articolul 45 alineatul (4) din această directivă și în lumina principiului general al dreptului Uniunii referitor la dreptul la bună administrare, precum și a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

trebuie să fie interpretat în sensul că

se opune unei reglementări naționale care prevede că, atunci când o decizie de respingere a unei cereri de protecție internațională sau de retragere a unei astfel de protecții se întemeiază pe informații a căror divulgare ar periclita securitatea națională a statului membru în cauză, persoana interesată sau consilierul său nu pot avea acces la aceste informații decât după obținerea unei autorizații în acest scop, nu pot obține comunicarea nici măcar a esenței motivelor pe care se întemeiază asemenea decizii și nu pot, în orice caz, să utilizeze, în scopul procedurii administrative sau juridiciale, informațiile confidențiale la care ar fi putut avea acces.

2) Articolul 4 alineatele (1) și (2), articolul 10 alineatele (2) și (3), articolul 11 alineatul (2), precum și articolul 45 alineatul (3) din Directiva 2013/32 coroborate cu articolul 14 alineatul (4) litera (a) și cu articolul 17 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate

trebuie să fie interpretate în sensul că

se opun unei reglementări naționale în temeiul căreia autoritatea decizională este obligată sistematic, atunci când organisme cu atribuții specializate în domeniul securității naționale au constatat, printr-un avis nemotivat, că o persoană reprezintă un pericol pentru această securitate, să refuze să acorde persoanei respective beneficiul protecției subsidiare sau să retragă o protecție internațională acordată anterior persoanei menționate, în temeiul acestui avis.

3) Articolul 17 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2011/95

trebuie să fie interpretat în sensul că

nu se opune ca un solicitant să fie exclus de la beneficiul protecției subsidiare, în temeiul acestei dispoziții, pe baza unei condamnări penale care era deja cunoscută de autoritățile competente atunci când acestea i-au acordat solicitantului respectiv, în urma unei proceduri anterioare, un statut de refugiat care i-a fost ulterior retras.

(¹) JO C 228, 14.6.2021.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 22 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Las Palmas de Gran Canaria – Spania) – Zulima/Servicios prescriptor y medios de pagos EFC SAU

(Cauza C-215/21) (¹)

(Trimitere preliminară – Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Contract de credit revolving – Caracterul abuziv al clauzei referitoare la rata dobânzii remuneratorii – Acțiune formulată de un consumator având ca obiect constatarea nulității acestui contract – Satisfacere extrajudiciară a pretențiilor acestui consumator – Cheltuieli efectuate, care trebuie suportate de consumatorul menționat – Principiul efectivității – Reglementare națională care poate descuraja același consumator să își exercite drepturile conferite de Directiva 93/13/CEE)

(2022/C 424/11)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Las Palmas de Gran Canaria

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Zulima

Pârât: Servicios prescriptor y medios de pagos EFC SAU

Dispozitivul

Articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, citite în lumina principiului efectivității,

trebuie interpretate în sensul că

nu se opun unei reglementări naționale în temeiul căreia, în cadrul unei proceduri jurisdicționale privind constatarea caracterului abuziv al unei clauze dintr-un contract încheiat între un profesionist și un consumator, în cazul satisfacerii pe cale extrajudiciară a pretențiilor sale, consumatorul respectiv trebuie să suporte propriile cheltuieli de judecată, cu condiția ca instanța sesizată să țină imperativ seama de eventuala rea credință a profesionistului în cauză și, dacă este cazul, să îl oblige pe acesta din urmă la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii jurisdicționale pe care acest consumator a fost constrâns să o inițieze pentru a și valorifica drepturile care îi sunt conferite de Directiva 93/13.

(¹) JO C 320, 9.8.2021.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht – Germania) – Bundesrepublik Deutschland reprezentată de Bundesministerium des Innern, für Bau und Heimat/MA (C-245/21), PB (C-245/21), LE (C-248/21)

(Cauze conexate C-245/21 și C-248/21) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Regulamentul (UE) nr. 604/2013 – Determinarea statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională – Articolele 27 și 29 – Transferul persoanei în cauză către statul membru responsabil de examinarea cererii sale – Suspendarea transferului din cauza pandemiei de COVID 19 – Imposibilitatea efectuării transferului – Protecție jurisdicțională – Consecințe asupra termenului de transfer]

(2022/C 424/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamant: Bundesrepublik Deutschland reprezentată de Bundesministerium des Innern, für Bau und Heimat

Pârâți: MA (C-245/21), PB (C-245/21), LE (C-248/21)

Dispozitivul

Articolul 27 alineatul (4) și articolul 29 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid

trebuie să fie interpretate în sensul că

termenul de transfer prevăzut la această din urmă dispoziție nu este întrerupt atunci când autoritățile competente ale unui stat membru adoptă, întemeindu-se pe acest articol 27 alineatul (4), o decizie revocabilă de suspendare a punerii în aplicare a unei decizii de transfer pentru motivul că această punere în aplicare este imposibilă din punct de vedere practic din cauza pandemiei de COVID 19.

⁽¹⁾ JO C 278, 12.7.2021.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 22 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent – Belgia) – The Escape Center BVBA/Belgische Staat

(Cauza C-330/21) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 98 – Posibilitatea statelor membre de a aplica o cotă redusă de TVA anumitor livrări de bunuri și prestări de servicii – Anexa III punctul 14 – Noțiunea „drepturi de utilizare a instalațiilor sportive” – Săli de sport – Îndrumare individuală sau de grup]

(2022/C 424/13)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent

Părțile din procedura principală

Reclamant: The Escape Center BVBA

Pârât: Belgische Staat.

Dispozitivul

Articolul 98 alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată coroborat cu punctul 14 din anexa III la această directivă

trebuie interpretat în sensul că

o prestare de servicii care constă în acordarea dreptului de utilizare a instalațiilor sportive ale unei săli de sport și în furnizarea de îndrumare individuală sau de grup poate fi supusă unei cote reduse a taxei pe valoarea adăugată atunci când îndrumarea respectivă este legată de utilizarea acestor instalații și este necesară practicării sportului și a educației fizice sau în cazul în care această îndrumare este accesorie dreptului de a utiliza instalațiile menționate sau utilizării efective a acestora.

(¹) JO C 338, 23.8.2021.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 22 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de Primera Instancia n° 10 bis de Sevilla – Spania) – Vicente/Delia

(Cauza C-335/21) (¹)

[Trimitere preliminară – Clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii – Directiva 93/13/CEE – Practici comerciale neloiale față de consumatori – Principiul efectivității – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Procedură sumară de plată a onorariilor de avocat – Caracter eventual abuziv al clauzelor conținute într-o convenție privind onorariile – Reglementare națională care nu prevede posibilitatea unui control exercitat de instanță – Articolul 4 alineatul (2) – Domeniul de aplicare al excepției – Directiva 2005/29/CE – Articolul 7 – Practică comercială înșelătoare – Contract încheiat între un avocat și clientul său, prin care i se interzice acestuia din urmă să se desisteze, fără știrea sau în pofida opiniei avocatului, sub sancțiunea unei penalități financiare]

(2022/C 424/14)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia n° 10 bis de Sevilla

Părțile din procedura principală

Reclamant: Vicente

Pârâtă: Delia

Dispozitivul

1) Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011, citită în lumina principiului efectivității și a articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

trebuie interpretată în sensul că

se opune unei reglementări naționale privind o procedură sumară de plată a onorariilor de avocat în temeiul căreia cererea formulată împotriva clientului consumator face obiectul unei decizii pronunțate de o autoritate nejurisdicțională, intervenția unei instanțe nefiind prevăzută decât în stadiul eventualei căi de atac împotriva acestei decizii, fără ca instanța sesizată cu această ocazie să poată controla, la nevoie din oficiu, dacă clauzele cuprinse în contractul care a determinat aplicarea onorariilor solicitate au un caracter abuziv și să admită prezentarea de către părți a altor probe decât mijloacele de probă scrise deja furnizate în fața autorității nejurisdicționale.

- 2) Articolul 4 alineatul (2) din Directiva 93/13, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2011/83,

trebuie interpretat în sensul că

nu intră sub incidența excepției prevăzute de această dispoziție o clauză a unui contract încheiat între un avocat și clientul său potrivit căreia clientul se angajează să urmeze instrucțiunile acestui avocat, să nu acționeze fără știrea sau în pofida opiniei acestuia și să nu se desisteze cu de la sine putere de procedura judiciară pe care a încredințat o avocatului menționat, sub sancțiunea unei penalități financiare.

- 3) Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului

trebuie interpretată în sensul că

inserarea într-un contract încheiat între un avocat și clientul său a unei clauze care prevede o penalitate financiară în sarcina acestuia din urmă dacă se desistează cu de la sine putere de procedura judiciară pe care a încredințat o avocatului menționat, această clauză făcând trimitere la baremul unui ordin profesional și nefiind menționată în oferta comercială și nici în cadrul informării prealabile încheierii contractului, trebuie să fie calificată drept practică comercială „înșelătoare”, în sensul articolului 7 din această directivă, în măsura în care determină sau poate determina consumatorul mediu să ia o decizie comercială pe care nu ar fi luat o în alte împrejurări, aspect a cărui verificare revine instanței naționale.

(¹) JO C 382, 20.9.2021.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 22 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht – Germania) – SI și alții/Bundesrepublik Deutschland

(Cauza C-497/21) (¹)

[Trimitere preliminară – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Controlul la frontiere, dreptul de azil și imigrarea – Politica privind azilul – Directiva 2013/32/UE – Procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale – Cerere de protecție internațională – Motive de inadmisibilitate – Articolul 2 litera (q) – Noțiunea de „cerere ulterioară” – Articolul 33 alineatul (2) litera (d) – Respingere de către un stat membru a unei cereri de protecție internațională ca fiind inadmisibilă pentru motivul respingerii unei cereri anterioare depuse de persoana interesată în Regatul Danemarcei – Decizie finală adoptată de Regatul Danemarcei]

(2022/C 424/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamanți: SI, TL, ND, VH, YT, HN

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Dispozitivul

Articolul 33 alineatul (2) litera (d) din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale coroborat cu articolul 2 litera (q) din aceasta, precum și cu articolul 2 din Protocolul (nr. 22) privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul UE și la Tratatul FUE,

trebuie interpretat în sensul că

se opune reglementării unui alt stat membru decât Regatul Danemarcei, care prevede posibilitatea de a respinge ca fiind inadmisibilă, în tot sau în parte, o cerere de protecție internațională, în sensul articolului 2 litera (b) din această directivă, depusă în acest stat membru de un resortisant al unei țări terțe sau de un apatrid a cărui cerere anterioară de protecție internațională, depusă în Regatul Danemarcei, a fost respinsă de acest din urmă stat membru.

(¹) JO C 502, 13.12.2021.

Ordonanța Curții (Camera a noua) din 6 septembrie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Judecătoria Târgu-Mureș – România) – procedura inițiată de Delgaz Grid SA

(Cauza C-95/22) (¹)

[„Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie penală – Articolul 82 TFUE – Dreptul la informare în cadrul procedurilor penale – Dreptul la informare cu privire la acuzare – Directiva 2012/13/UE – Articolul 6 alineatul (1) – Domeniu de aplicare – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Protecție jurisdicțională efectivă – Contestație referitoare la durata excesivă a procedurii penale – Reglementare națională care permite introducerea unei asemenea contestații numai persoanelor care au calitatea de suspect sau de inculpat – Articolul 267 TFUE – Articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții – Necompetență vădită”]

(2022/C 424/16)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Judecătoria Târgu-Mureș

Părtea din procedura principală

Delgaz Grid SA

Dispozitivul

Curtea de Justiție a Uniunii Europene este în mod vădit incompetentă să răspundă la întrebarea adresată de Judecătoria Târgu Mureș (România), prin decizia din 28 ianuarie 2022.

(¹) Data depunerii: 11.2.2022

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil de Prud'hommes d'Agen (Franța) la 21 aprilie 2022 – XT/Keolis Agen SARL

(Cauza C-271/22)

(2022/C 424/17)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil de Prud'hommes d'Agen

Părțile din procedura principală

Reclamant: XT

Pârâtă: Keolis Agen SARL

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că este direct aplicabil în raporturile dintre un operator privat de transport, cu o singură delegare de serviciu public, și salariații săi, ținând seama în mod special de liberalizarea sectorului transporturilor feroviare de pasageri?
- 2) Care este perioada rezonabilă de report a celor patru săptămâni de concediu plătit dobândit, în sensul articolului 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88, în prezența unei perioade de dobândire a drepturilor la concediul plătit de un an?
- 3) Aplicarea unei perioade de report nelimitate în lipsa unei dispoziții naționale, normativă sau convențională, care să reglementeze reportarea menționată este contrară articolului 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88/CE?

⁽¹⁾ JO 2003, L 299, p. 9; Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil de Prud'hommes d'Agen (Franța) la 21 aprilie 2022 – KH/Keolis Agen SARL

(Cauza C-272/22)

(2022/C 424/18)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil de Prud'hommes d'Agen

Părțile din procedura principală

Reclamant: KH

Pârâtă: Keolis Agen SARL

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că este direct aplicabil în raporturile dintre un operator privat de transport, cu o singură delegare de serviciu public, și salariații săi, ținând seama în mod special de liberalizarea sectorului transporturilor feroviare de pasageri?
- 2) Care este perioada rezonabilă de report a celor patru săptămâni de concediu plătit dobândit, în sensul articolului 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88, în prezența unei perioade de dobândire a drepturilor la concediul plătit de un an?

- 3) Aplicarea unei perioade de report nelimitate în lipsa unei dispoziții naționale, normativă sau convențională, care să reglementeze reportarea menționată este contrară articolului 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88?

(¹) JO 2003, L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil de Prud'hommes d'Agen (Franța) la 21 aprilie 2022 – BX/Keolis Agen SARL

(Cauza C-273/22)

(2022/C 424/19)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil de Prud'hommes d'Agen

Părțile din procedura principală

Reclamant: BX

Pârâtă: Keolis Agen SARL

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (¹) trebuie interpretat în sensul că este direct aplicabil în raporturile dintre un operator privat de transport, cu o singură delegare de serviciu public, și salariații săi, ținând seama în mod special de liberalizarea sectorului transporturilor feroviare de pasageri?
- 2) Care este perioada rezonabilă de report a celor patru săptămâni de concediu plătit dobândit, în sensul articolului 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88, în prezența unei perioade de dobândire a drepturilor la concediul plătit de un an?
- 3) Aplicarea unei perioade de report nelimitate în lipsa unei dispoziții naționale, normativă sau convențională, care să reglementeze reportarea menționată este contrară articolului 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88?

(¹) JO 2003, L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil de Prud'hommes d'Agen (Franța) la 21 aprilie 2022 – FH/Keolis Agen SARL

(Cauza C-274/22)

(2022/C 424/20)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil de Prud'hommes d'Agen

Părțile din procedura principală

Reclamant: FH

Pârâtă: Keolis Agen SARL

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că este direct aplicabil în raporturile dintre un operator privat de transport, cu o singură delegare de serviciu public, și salariații săi, ținând seama în mod special de liberalizarea sectorului transporturilor feroviare de pasageri?
- 2) Care este perioada rezonabilă de report a celor patru săptămâni de concediu plătit dobândit, în sensul articolului 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88, în prezența unei perioade de dobândire a drepturilor la concediu plătit de un an?
- 3) Aplicarea unei perioade de report nelimitate în lipsa unei dispoziții naționale, normativă sau convențională, care să reglementeze reportarea menționată este contrară articolului 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88?

⁽¹⁾ JO 2003, L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil de Prud'hommes d'Agen (Franța) la 21 aprilie 2022 – NW/Keolis Agen SARL

(Cauza C-275/22)

(2022/C 424/21)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil de Prud'hommes d'Agen

Părțile din procedura principală

Reclamant: NW

Pârâtă: Keolis Agen SARL

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că este direct aplicabil în raporturile dintre un operator privat de transport, cu o singură delegare de serviciu public, și salariații săi, ținând seama în mod special de liberalizarea sectorului transporturilor feroviare de pasageri?
- 2) Care este perioada rezonabilă de report a celor patru săptămâni de concediu plătit dobândit, în sensul articolului 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88, în prezența unei perioade de dobândire a drepturilor la concediu plătit de un an?
- 3) Aplicarea unei perioade de report nelimitate în lipsa unei dispoziții naționale, normativă sau convențională, care să reglementeze reportarea menționată este contrară articolului 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88?

⁽¹⁾ JO 2003, L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3.

Recurs introdus la 12 mai 2022 de the airscreen company GmbH & Co. KG împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 7 martie 2022 în cauza T-382/21, the airscreen company GmbH & Co. KG/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-320/22 P)

(2022/C 424/22)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: the airscreen company GmbH & Co. KG (reprezentanți: O. Spieker, D. Mienert, J. Selbmann, avocați)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Moviescreens Rental GmbH

Prin Ordonanța din 28 septembrie 2022, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera de admitere în principiu a recursurilor) nu a admis în principiu recursul și a obligat recurenta la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Croatia) la 16 mai 2022 – Centar za restrukturiranje i prodaju/PROM-VIDIJA d.o.o.

(Cauza C-327/22)

(2022/C 424/23)

Limba de procedură: croata

Instanța de trimitere

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Părțile din procedura principală

Reclamant: Centar za restrukturiranje i prodaju

Pârâtă: PROM-VIDIJA d.o.o.

Întrebarea preliminară

Norma prevăzută la articolul 121 din Sudski poslovnik (Regulamentul de procedură al instanțelor) și instrucțiunea președintelui Visoki trgovački sud (Curtea Comercială de Apel) din 20 ianuarie 2022, care interzice să se procedeze la expedierea hotărârilor judecătorești în cazul în care acestea nu sunt conforme în totalitate cu ordinea de soluționare indicată în această instrucțiune, trebuie considerate conforme cu articolul 19 alineatul (1) TUE și cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene?

Recurs introdus la 24 mai 2022 de Anna Hrebenyuk împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) 23 martie 2022 în cauza T-252/21, Anna Hrebenyuk/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-338/22 P)

(2022/C 424/24)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Anna Hrebenyuk (reprezentant: H.-J. Ruhl, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera pentru admiterea recursurilor) a respins, prin Ordonanța din 22 septembrie 2022, cererea de admitere a recursului și a obligat recurenta să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 25 mai 2022 de Laboratorios Ern, SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 16 martie 2022 în cauza T-315/21, Laboratorios Ern/EUIPO – Nordeste (APIAL)

(Cauza C-342/22 P)

(2022/C 424/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Laboratorios Ern, SA (reprezentați: I. Miralles Llorca, avocată)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), Nordeste GmbH

Prin Ordonanța din 28 septembrie 2002, Curtea (Camera de admitere în principiu a recursurilor) a statuat că nu admite recursul și că Laboratorios Ern, SA suportă propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Administrativen sad Sofia grad (Bulgaria) la 13 iulie 2022 – Agentsia „Patna infrastruktura”/ Rakovoditel na upravlyavashtia organ na operativna programa „Transport” 2007 – 2013 i direktor na direksia „Koordinatsia na programi i proekti” v Ministerstvoto na transporta

(Cauza C-471/22)

(2022/C 424/26)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Sofia grad

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Agentsia „Patna infrastruktura”

Pârât: Rakovoditel na Upravlyavashtia organ na Operativna programa „Transport” 2007-2013 i direktor na direksia „Koordinatsia na programi i proekti” v Ministerstvo na transporta

Întrebările preliminare

- 1) Decizia C (2021) [5739] a Comisiei Europene din 27 iulie 2021 privind anularea parțială a contribuției din Fondul de coeziune la Programul operațional „Transport” 2007-2013, în cadrul obiectivului „Convergență” în Bulgaria, CCI2007BG161PO004, poate fi considerată validă în ceea ce privește cerințele privind temeiul juridic, motivarea, caracterul complet și obiectiv al examinării efectuate, în conformitate cu articolul 296 al treilea paragraf TFUE și cu principiul bunei administrări prevăzut la articolul 41 din cartă?
- 2) Articolul 100 din Regulamentul nr. 1083/2006⁽¹⁾ al Consiliului trebuie interpretat în sensul că, pentru ca decizia să fie legală, Comisia Europeană nu este obligată să stabilească, să examineze și să califice toate faptele relevante din punct de vedere juridic în cadrul procedurii, ci trebuie să se limiteze și să își întemeieze concluziile pe comunicarea și pe schimbul de observații sau informații cu statul membru?

- 3) Pentru a putea efectua în mod legal o corecție financiară în temeiul articolului 98 din Regulamentul nr. 1083/2006, într-o situație precum cea din speță, în care există un act obligatoriu din punct de vedere juridic al Comisiei Europene, prin care, față de un stat membru, a fost stabilită o corecție financiară din cauza unei neregularități în cheltuirea fondurilor Uniunii Europene în cadrul a trei proceduri de achiziții publice distincte, autoritățile naționale competente au obligația de a efectua propria procedură de constatare a neregularităților?
- 4) În cazul în care răspunsul la întrebarea anterioară este negativ, trebuie să se considere că dreptul persoanelor de a participa la procedura de efectuare a unei corecții financiare de către statele membre este garantat, în conformitate cu dreptul la o bună administrare prevăzut la articolul 41 din cartă?
- 5) Articolul 47 din cartă trebuie interpretat în sensul că, într-o situație precum cea din speță, în care există un act obligatoriu din punct de vedere juridic al Comisiei Europene prin care, față de un stat membru, a fost stabilită o corecție financiară din cauza unei neregularități în cheltuirea fondurilor Uniunii Europene în cadrul a trei proceduri de achiziții publice distincte, o instanță națională este ținută de constatările și concluziile Comisiei Europene atunci când este chemată să se pronunțe cu privire la o acțiune împotriva aplicării unei corecții financiare de către autoritatea națională competentă în cadrul uneia dintre aceste proceduri de atribuire, sau din norma de drept citată rezultă că instanța trebuie, în cadrul unei proceduri judiciare complete, care utilizează toate mijloacele prevăzute de lege, să constate și să examineze faptele și împrejurările cu relevanță juridică ale litigiului, oferind soluția juridică care trebuie găsită?
- 6) În cazul în care la întrebarea anterioară se răspunde în sensul că instanța națională este obligată să respecte decizia Comisiei Europene, inclusiv constatările de fapt cuprinse în aceasta, se poate considera că sunt garantate drepturile persoanelor cărora li s-a impus o corecție financiară la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil conform articolului 47 din cartă?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999 (JO 2006, L 210, p. 25, Ediție specială, 14/vol. 2, p. 64).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) la 14 iulie 2022 – NO/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Cauza C-472/22)

(2022/C 424/27)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: NO

Pârâtă: Autoridade Tributária e Aduaneira

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 49 TFUE (dreptul de stabilire) și/sau articolul 63 TFUE (libera circulație a capitalurilor) trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții legale sau unei practici fiscale a unui stat membru în temeiul căreia, în vederea aplicării impozitului pe venitul unei persoane fizice în acest stat membru, un avantaj fiscal constând în impozitarea a 50 % din câștigul obținut din cesiunea de părți sociale, se aplică cesiunilor de părți sociale în societăți de drept național, iar nu cesiunilor de părți sociale în societăți constituite în alt stat membru?

- 2) Articolul 49 TFUE (dreptul de stabilire) și/sau articolul 63 TFUE (libera circulație a capitalurilor) trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții legale sau unei practici fiscale a unui stat membru în temeiul căreia, în vederea aplicării impozitului pe venitul unei persoane fizice în acest stat membru, un avantaj fiscal constând în impozitarea a 50 % din câștigul obținut din cesiunea de părți sociale, se aplică cesiunilor de părți sociale în societăți cu sediul efectiv pe teritoriul național, iar nu cesiunilor de părți sociale în societăți care au sediul efectiv pe teritoriul altui stat membru?
- 3) Articolul 49 TFUE (dreptul de stabilire) și/sau articolul 63 TFUE (libera circulație a capitalurilor) trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții legale sau unei practici fiscale a unui stat membru în temeiul căreia, în vederea aplicării impozitului pe venitul unei persoane fizice în acest stat membru, un avantaj fiscal constând în impozitarea a 50 % din câștigul obținut din cesiunea de părți sociale, se aplică cesiunilor de părți sociale în societăți cu domiciliul fiscal pe teritoriul național, iar nu cesiunilor de părți sociale în societăți care au domiciliul fiscal pe teritoriul altui stat membru?
- 4) Articolul 49 TFUE (dreptul de stabilire) și/sau articolul 63 TFUE (libera circulație a capitalurilor) trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții legale sau unei practici fiscale a unui stat membru în temeiul căreia, în vederea aplicării impozitului pe venitul unei persoane fizice în acest stat membru, un avantaj fiscal constând în impozitarea a 50 % din câștigul obținut din cesiunea de părți sociale, se aplică cesiunilor de părți sociale în societăți care își desfășoară activitatea pe teritoriul național, iar nu cesiunilor de părți sociale în societăți care își desfășoară activitatea pe teritoriul altui stat membru?
- 5) Principiul interzicerii practicilor abuzive trebuie interpretat în sensul că se aplică unei cesiuni de părți sociale precum cea din prezenta cauză, care, în esență, are un rezultat echivalent cu plata de dividende și a cărei formă juridică a fost aleasă de contribuabil în scopul esențial de a obține un avantaj fiscal care decurge din dreptul național și care este aplicabil strict câștigurilor aferente unor valori mobiliare, în împrejurări precum cele din prezenta cauză, în care recunoașterea în favoarea contribuabilului a avantajului fiscal în cauză depinde de posibilitatea acestuia din urmă de a invoca și de a exercita dreptul de stabilire prevăzut la articolul 49 TFUE și/sau libera circulație a capitalurilor prevăzută la articolul 63 TFUE?
- 6) Principiul interzicerii practicilor abuzive trebuie interpretat în sensul că se opune ca un contribuabil să invoce și să își exercite dreptul de stabilire (în temeiul articolului 49 TFUE) sau libera circulație a capitalurilor (în temeiul articolului 63 TFUE) pentru a beneficia de un avantaj fiscal prevăzut de dreptul național pentru câștigurile rezultate din cesiunea de părți sociale atunci când, cu scopul principal de a beneficia de acest avantaj fiscal, a efectuat o tranzacție care, în esență, are un rezultat echivalent cu plata dividendelor, cum este cesiunea de acțiuni?
- 7) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, un contribuabil poate invoca securitatea juridică sau încrederea legitimă pentru a se opune refuzului recunoașterii dreptului de stabilire și/sau liberei circulații a capitalurilor în temeiul principiului interzicerii practicilor abuzive și, astfel, poate legitima practica abuzivă respectivă?
- 8) Principiul interzicerii practicilor abuzive trebuie interpretat în sensul că aplicarea sa depinde de verificarea condițiilor de aplicare a normei generale anti-abuz din dreptul național?
- 9) Principiul interzicerii practicilor abuzive trebuie interpretat în sensul că aplicarea sa depinde de invocarea de către autoritățile naționale?
- 10) Principiul interzicerii practicilor abuzive trebuie interpretat în sensul că aplicarea sa depinde de respectarea de către autoritățile fiscale naționale a procedurii prevăzute pentru aplicarea normei generale anti-abuz din dreptul național?
- 11) Întrucât instanța națională are o competență limitată de apreciere a legalității actelor fiscale și de a hotărî dacă le anulează sau le menține în ordinea juridică, fără a se substitui administrației fiscale, principiul interzicerii practicilor abuzive trebuie interpretat în sensul că tribunalul arbitral este competent să reclasifice/redefinească/recalifice operațiunea abuzivă și să aplice legislația națională relevantă operațiunii care ar exista în locul său?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 22 iulie 2022 – Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel)/Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire

(Cauza C-501/22)

(2022/C 424/28)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel)

Pârât: Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire

Întrebarea preliminară

Articolul 164 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că permite extinderea acordurilor interprofesionale care prevăd norme mai stricte decât cele stabilite de reglementarea Uniunii nu numai în domeniul „normelor de producție” menționate la litera (b) a acestui articol, ci în toate domeniile, menționate la literele (a) și (c)-(n), pentru care acesta prevede că poate fi solicitată extinderea unui acord interprofesional, și în special dacă articolul menționat permite, atunci când reglementarea Uniunii prevede norme de comercializare pentru o anumită categorie de fructe sau de legume, adoptarea unor norme mai stricte, sub forma unui acord interprofesional, și extinderea lor la toți operatorii?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 (JO 2013, L 347, p. 671).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 22 iulie 2022 – Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel)/Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire

(Cauza C-502/22)

(2022/C 424/29)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel)

Pârât: Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire

Întrebările preliminare

1) Articolul 164 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că permite extinderea acordurilor interprofesionale care prevăd norme mai stricte decât cele stabilite de reglementarea Uniunii nu numai în domeniul „normelor de producție” menționate la litera (b) a acestui articol, ci și în toate celelalte domenii, menționate la literele (a) și (c)-(n), pentru care prevede că extinderea unui acord interprofesional poate fi solicitată?

- 2) În lipsa unor norme ale Uniunii specifice unei anumite categorii de fructe sau de legume, articolul 164 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 trebuie interpretat în sensul că permite extinderea acordurilor interprofesionale care prevăd norme mai stricte decât normele aplicabile adoptate de Comisia Economică pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite la care face trimitere dreptul european?

⁽¹⁾ JO 2013, L 347, p. 671.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 22 iulie 2022 – Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel)/Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire

(Cauza C-503/22)

(2022/C 424/30)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel)

Pârât: Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 164 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că permite extinderea acordurilor interprofesionale care prevăd norme mai stricte decât cele stabilite de reglementarea Uniunii nu numai în domeniul „normelor de producție” menționate la litera (b) a acestui articol, ci și în toate domeniile, menționate la literele (a) și (c)-(n), pentru care prevede că poate fi solicitată extinderea unui acord interprofesional, și în special dacă acesta permite, atunci când reglementarea Uniunii prevede norme de comercializare și de ambalare pentru o anumită categorie de fructe sau de legume, adoptarea unor norme mai stricte printr-un acord interprofesional și extinderea lor la toți operatorii?
- 2) În ipoteza în care răspunsul la întrebarea anterioară ar fi diferit după cum sunt în discuție „normele de comercializare” menționate la litera [d] [a alineatului (4)] a acestui articol sau „standardele minime de ambalare și prezentare” menționate la litera (k) a aceluiași [alineat], dacă stabilirea unor intervale de calibrare destinate să asigure uniformitatea produselor dintr-un ambalaj intră sub incidența normelor de comercializare sau a standardelor de ambalare?

⁽¹⁾ JO 2013, L 347, p. 671.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 22 iulie 2022 – Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel)/Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire

(Cauza C-504/22)

(2022/C 424/31)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel)

Pârât: Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 164 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 din 17 decembrie 2013 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că permite extinderea acordurilor interprofesionale care prevăd norme mai stricte decât cele stabilite de reglementarea Uniunii nu numai în domeniul „normelor de producție” menționate la litera (b) a acestui articol, ci și în toate domeniile, menționate la literele (a) și (c)-(n), pentru care prevede că extinderea unui acord interprofesional poate fi solicitată?
- 2) Stabilirea unor date de recoltare, pe de o parte, și a unor date de comercializare, pe de altă parte, intră sub incidența normelor care pot fi stabilite prin acord interprofesional și extinse în temeiul articolului 164 din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 din 17 decembrie 2013 și, în cazul în care situația este aceasta, dacă stabilirea datelor de recoltare și de comercializare intră sub incidența „normelor de producție” prevăzute la litera (b) a articolului menționat sau, astfel cum prevedea anterior anexa XVIa la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 ⁽²⁾ de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole, a „normelor de comercializare” prevăzute în prezent la litera (d) a aceluiași articol?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO 2013, L 347, p. 671).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) (JO 2007, L 299, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) la 25 iulie 2022 – Deco Proteste – Editores Lda/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Cauza C-505/22)

(2022/C 424/32)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Deco Proteste – Editores Lda

Pârâtă: Autoridade Tributária e Aduaneira

Întrebările preliminare

- 1) În condițiile în care, atunci când subscriu la un abonament la periodice, noilor abonați li se oferă un cadou (un *gadget*), în aplicarea articolului 16 din Directiva TVA ⁽¹⁾ această oferire trebuie considerată:
  - a) o livrare efectuată cu titlu gratuit, distinctă de operațiunea de abonament la periodice,
sau,
  - b) o parte dintr-o singură operațiune efectuată cu titlu oneros,
sau,
  - c) o parte dintr-un pachet comercial, constituit dintr-o operațiune principală (abonamentul la revistă) și o operațiune accesorie (oferirea cadoului), aceasta din urmă fiind considerată o livrare efectuată cu titlu oneros și parte din abonamentul la revistă?

- 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este în sensul că este vorba despre o livrare gratuită, stabilirea unui plafon anual al valorii totale a cadourilor care corespunde unei ponderi de cinci la mie din cifra de afaceri realizată de persoana impozabilă în anul precedent (care se adaugă la plafonul valorii unitare) este conformă cu noțiunea de „utilizare a bunurilor ca mostre sau pentru oferirea de cadouri de mică valoare” prevăzută la articolul 16 al doilea paragraf din Directiva TVA?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, această pondere de cinci la mie din cifra de afaceri realizată de persoana impozabilă în anul precedent trebuie considerată ca fiind atât de mică încât lipsește de efect util articolul 16 al doilea paragraf din Directiva TVA?
- 4) Această pondere de cinci la mie din cifra de afaceri realizată de persoana impozabilă în anul precedent, ținând seama și de scopurile pentru care a fost stabilit, încalcă principiile neutralității, egalității de tratament sau nediscriminării și proporționalității?

(¹) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Brașov (România) la data de 27 iulie 2022 – KL, PO / Administrația Județeană a Finanțelor Publice Brașov

(Cauza C-508/22)

(2022/C 424/33)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Brașov

Părțile din acțiunea principală

Revizuienți: KL, PO

Intimată: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Brașov

Întrebările preliminare

- 1) În interpretarea dreptului Uniunii Europene (articolul 110 TFUE) valoarea unei taxe prohibite de dreptul Uniunii se încorporează în valoarea vehiculului și este transmisibilă odată cu dreptul de proprietate asupra acestuia în favoarea terților dobânditori?
- 2) Interpretarea [articolului] 110 TFUE se opune unei reglementări din dreptul intern precum cea prevăzută de articolul 1 din OUG nr. 52/2017 conform căreia restituirea unei taxe prohibite de dreptul Uniunii se face doar către contribuabilul care a achitat-o și nu către dobânditorii succesivi ai autovehiculului pentru care s-a achitat taxa în ipoteza în care taxa nu a fost restituită către cel care a achitat-o?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Înalta Curte de Casație și Justiție (România) la data de 28 iulie 2022 – Romaqua Group SA / Societatea Națională Apele Minerale, Agenția Națională pentru Resurse Minerale

(Cauza C-510/22)

(2022/C 424/34)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Înalta Curte de Casație și Justiție

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: Romaqua Group SA

Intimate: Societatea Națională Apele Minerale, Agenția Națională pentru Resurse Minerale

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 106 alineatul (1) TFUE se interpretează în sensul că se opune unor reglementări naționale precum cele în discuție în litigiul principal, prin care se menține o atribuire directă, inițială și necompetitivă către o societate cu capital integral de stat a licențelor de exploatare a unor surse de ape minerale, prin prelungiri succesive și nelimitate ale licențelor exclusive (la dispoziția societății de stat)?
- 2) Articolul 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, articolul 49 TFUE, articolul 119 TFUE și articolul 3 din Directiva 2009/54/CE privind exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale ⁽¹⁾ se interpretează în sensul că se opun unor reglementări naționale precum cele în discuție în litigiul principal și menționate mai sus, prin care se instituie o restricție nejustificată în privința libertății de a desfășura o activitate comercială, inclusiv în privința libertății de stabilire?

⁽¹⁾ Directiva 2009/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 privind exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale (JO 2009 L 164, p. 45).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesarbeitsgericht (Germania) la 3 august 2022 –
J.M.P./AP Assistenzprofis GmbH**

(Cauza C-518/22)

(2022/C 424/35)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesarbeitsgericht

Părțile din procedura principală

Recurentă: J.M.P.

Intimată: AP Assistenzprofis GmbH

Întrebarea preliminară

Articolul 4 alineatul (1), articolul 6 alineatul (1), articolul 7 și/sau articolul 2 alineatul (5) din Directiva 2000/78/CE ⁽¹⁾, citite în lumina prevederilor Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și ale articolului 19 din Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu dizabilități, pot fi interpretate în sensul că, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, poate fi justificată o discriminare directă pe motive de vârstă?

⁽¹⁾ Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO 2000, L 303, p. 16, Ediție specială 05/vol. 6, p. 7).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Apelativen sad Veliko Tarnovo (Bulgaria) la 4 august
2022 – UT/SO**

(Cauza C-523/22)

(2022/C 424/36)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Apelativen sad Veliko Tarnovo

Părțile din procedura principală

Inculpat: UT

Acuzator privat substitutiv și parte civilă: SO

Întrebările preliminare

- 1) Definiția unei instituții de credit din articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 trebuie interpretată în sensul că acordarea creditului trebuie să se facă exclusiv din fonduri care au fost preluate de la public ca depozite ori alte fonduri rambursabile, sau o instituție de credit poate acorda credite și fonduri provenite din alte surse?
- 2) Cum trebuie interpretat conținutul „instrument[ului] eliberat sub orice formă de către autorități, prin care se acordă dreptul de a desfășura activitatea” în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 42 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012? Include acesta atât regimul de autorizare, cât și regimul de înregistrare aferent aprobării operațiunilor de credit?

⁽¹⁾ JO 2013, L 176, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Polonia) la 9 august 2022 – Getin Noble Bank și alții

(Cauza C-531/22)

(2022/C 424/37)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

Părțile din procedura principală

Reclamante: Getin Noble Bank S.A., TF, C2, PI

Celelalte părți din procedură: TL, EOS, Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie, MG, Komornik Sądowy AC

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ⁽¹⁾ și principiile securității juridice, irevocabilității hotărârilor judecătorești definitive, efectivității și proporționalității trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale care prevede că o instanță națională nu poate examina din oficiu clauzele contractuale abuzive și nu poate acționa în consecință în urma acestei examinări atunci când supraveghează o procedură de executare silită realizată de un executor judecătoresc în temeiul unei ordonanțe de plată definitive și executorii emise în cadrul unei proceduri în care nu sunt aduse probe?
- 2) Articolul 3 alineatul (1), articolul 6 alineatul (1), articolul 7 alineatele (1) și (2) și articolul 8 din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale și principiile securității juridice, efectivității, proporționalității și dreptului de a fi ascultat

trebuie interpretate în sensul că se opun unei interpretări judiciare a reglementării naționale în temeiul căreia înscrierea unei clauze abuzive în registrul clauzelor ilicite are ca efect recunoașterea clauzei respective drept abuzivă în orice procedură care implică un consumator, inclusiv:

- în privința unui alt profesionist decât cel care a fost parte în procedura care a condus la înscrierea clauzei contractuale abuzive în registrul clauzelor ilicite;
- în privința unei dispoziții a cărei formulare nu este identică din punct de vedere lingvistic, dar care are același înțeles și produce același efect față de consumator?

(¹) JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Düsseldorf (Germania) la 15 august 2022 –
Air Europa Lineas Aereas/VO, GR**

(Cauza C-545/22)

(2022/C 424/38)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Apelantă: Air Europa Lineas Aereas

Intimați: VO, GR

Întrebarea preliminară

Articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 (¹) trebuie interpretat în sensul că anularea unui zbor se datorează unor împrejurări excepționale în cazul în care, după izbucnirea pandemiei mondiale de COVID 19 începând cu luna martie 2020, din cauza prăbușirii traficului aerian mondial, compania aeriană, din cauza scăderii capacității de exploatare rentabilă a zborurilor și în scopul protecției sănătății echipajului și a pilotului, își reduce drastic programul de zboruri și anulează numeroase zboruri, fără să fi fost obligată să procedeze la anulare prin măsuri ale autorităților publice, precum închiderea aeroporturilor, interdicții de zbor sau interdicții de intrare?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO. 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Giudice di pace di Fondi (Italia) la 18 august 2022 –
M.M./Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle
Finanze**

(Cauza C-548/22)

(2022/C 424/39)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Giudice di pace di Fondi

Părțile din procedura principală

Reclamant: M.M.

Pârâte: Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Întrebarea preliminară

Articolul 288 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, articolele 17, 31, 34 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolul 7 din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru ⁽¹⁾, clauza 4 din Acordul-cadru privind munca cu fracțiune de normă încheiat la 6 iunie 1997, care este anexat la Directiva 97/81/CE a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind acordul-cadru cu privire la munca cu fracțiune de normă încheiat de către UNICE, CEEP și CES ⁽²⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/23/CE a Consiliului din 7 aprilie 1998 ⁽³⁾, și clauza 4 din Acordul-cadru privind munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată încheiat de CES, UNICE și CEEP ⁽⁴⁾, trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale, precum cea prevăzută la articolul 29 din [Decretul legislativ nr. 116 din 13] iulie 2017, nr. 116, astfel cum a fost înlocuit de articolul 1 alineatul 629 din Legea nr. 234 din 30 decembrie 2021, care prevede renunțarea automată *ex lege* la toate pretențiile privind punerea în aplicare a directivelor menționate anterior, cu pierderea tuturor celorlalte protecții în materie de remunerare, de muncă și de protecție socială garantate de dreptul european:

- în cazul simplei depunerii de către un magistrat onorific, în calitate de lucrător european cu fracțiune de normă, comparabil cu un magistrat profesionist, în calitate de lucrător european pe durată nedeterminată și cu normă întreagă, a unei cereri de participare la procedurile de stabilizare care nu fac decât să pună în aplicare în mod formal clauza 5 punctul 1 din acordul-cadru privind munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, care este anexat la Directiva 1999/70?
- sau, în cazul nerespectării acestor proceduri sau al neprezentării unei cereri, prin acordarea unei despăgubiri vădit insuficiente și disproporționate în raport cu prejudiciul suferit ca urmare a netranspunerii directivelor menționate?

⁽¹⁾ JO 2003, L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3.

⁽²⁾ JO 1998, L 14, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 35.

⁽³⁾ Directiva 98/23/CE a Consiliului din 7 aprilie 1998 privind extinderea la Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord a aplicării Directivei 97/81/CE privind acordul-cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă, încheiat cu UNICE, CEEP și ETUC (JO 1998, L 131, p. 10, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 46).

⁽⁴⁾ JO 1999, L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Rayonen sad Burgas (Bulgaria) la 25 august 2022 – JD/OB

(Cauza C-562/22)

(2022/C 424/40)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Rayonen sad Burgas

Părțile din procedura principală

Reclamant: JD

Pârât: OB

Întrebările preliminare

- 1) În temeiul articolului 19 alineatul (3) litera (b) TUE și al articolului 267 primul paragraf litera (b) și al treilea paragraf TFUE, reglementarea Republicii Bulgaria – în calitate de stat membru – în discuție în procedura principală, potrivit căreia dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole în Bulgaria este supusă condiției de a locui timp de cinci ani pe teritoriul acestui stat membru, constituie o restricție contrară articolelor 18, 49, 63 și 345 TFUE?
- 2) Mai precis, condiția menționată pentru dobândirea dreptului de proprietate constituie o măsură disproporționată care încalcă, în esență, interdicția de discriminare și principiile liberei circulații a capitalurilor și libertății de stabilire în cadrul Uniunii, consacrate la articolele 18, 49 și 63 TFUE și la articolul 45 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Østre Landsret (Danemarca) la 26 august 2022 – A, B și Asociația C/Skatteministeriet

(Cauza C-573/22)

(2022/C 424/41)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Østre Landsret

Părțile din procedura principală

Reclamanți: A, B și Asociația C

Pârât: Skatteministeriet

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 370 din Directiva 2006/112/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată coroborat cu punctul 2 din anexa X partea A la aceasta trebuie să fie interpretat în sensul că permite statelor membre în cauză să supună TVA-ului o taxă audiovizuală prevăzută de lege și destinată finanțării activităților necomerciale ale organismelor publice de radio și televiziune, în pofida inexistenței unei „prest[ări] de servicii efectuate cu titlu oneros” în sensul articolului 2 alineatul (1) din această directivă?

În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, se solicită Curții de Justiție să răspundă la următoarele întrebări preliminare:

- 2) Articolul 370 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată coroborat cu punctul 2 din anexa X partea A la aceasta trebuie să fie interpretat în sensul că opțiunea unui stat membru de a supune TVA-ului o taxă audiovizuală prevăzută de lege, astfel cum se precizează în cadrul primei întrebări, poate fi menținută dacă, după intrarea în vigoare, la 1 ianuarie 1978, a Directivei 77/388/CEE ⁽²⁾ din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri (A șasea directivă), statul membru a modificat regimul de licențe, trecând de la impunerea unei taxe de abonament pentru deținerea de echipamente de radio și televiziune la impunerea unei taxe de abonament pentru deținerea oricărui dispozitiv care poate recepționa direct programe și servicii audiovizuale, inclusiv a smartphone-urilor, a computerelor etc.?
- 3) Articolul 370 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată coroborat cu punctul 2 din anexa X partea A la aceasta trebuie să fie interpretat în sensul că opțiunea unui stat membru de a supune TVA-ului o taxă audiovizuală prevăzută de lege, astfel cum se precizează în cadrul primei întrebări, poate fi menținută dacă, după intrarea în vigoare, la 1 ianuarie 1978, a Directivei 77/388/CEE din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri (A șasea directivă),

statul membru a modificat regimul de licențe, astfel încât o proporție mai mică din resursele provenite din taxa de abonament să fie utilizată, la discreția ministrului culturii, pentru a finanța (i) organisme de radio și televiziune care primesc subvenții publice, dar care nu sunt ele însele publice, precum și (ii) organizații de presă și cinematografice care contribuie la activitățile de radio și televiziune, dar care nu desfășoară ele însele asemenea activități?

(¹) JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

(²) JO 1977, L 145, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sofyiski gradski sad (Bulgaria) la 26 august 2022 –
Procedură penală privind pe CI, VF, DY**

(Cauza C-574/22)

(2022/C 424/42)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Sofyiski gradski sad

Părțile din procedura principală

CI,

VF,

DY

Întrebarea preliminară

Dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 273/2004 (¹) al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 care completează dispoziția cu caracter general a articolului 354a din Nakazatelen kodeks (Codul penal) coroborat cu articolul 3 alineatul (4) din Zakon za kontrol varhu narkotichnite veshchestva i prekursorite (Legea privind controlul stupefiantelor și al precursorilor de droguri) permit ca o persoană să fie declarată vinovată pentru deținerea unei substanțe care intră în categoria 3 din anexa I, și anume acid clorhidric (clorură de hidrogen) într-o cantitate de 585 de mililitri (0,585 litri)?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 273/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 privind precursorii drogurilor (JO 2004, L 47, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 183).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 7 septembrie 2022 –
Procedură penală privind pe MV**

(Cauza C-583/22)

(2022/C 424/43)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

MV

Altă parte în procedură: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Întrebările preliminare

- 1) Având în vedere principiul egalității de tratament prevăzut la articolul 3 alineatul (1) din Decizia-cadru 2008/675/JAI⁽¹⁾ și în lumina articolului 3 alineatul (5) din această decizie-cadru, în cazul existenței unei situații de contopire a pedepselor din condamnări în Germania și condamnări în străinătate pronunțate în Uniunea Europeană, poate fi aplicată o pedeapsă pentru infracțiunea națională chiar și atunci când o luare în considerare fictivă a pedepselor străine aplicate în Uniunea Europeană ar conduce la depășirea, în temeiul dreptului german, a duratei maxime admisibile a unei pedepse rezultante în ceea ce privește pedepse private de libertate pe termen determinat?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: luarea în considerare a pedepsei străine aplicate în Uniunea Europeană, prevăzută la articolul 3 alineatul (5) a doua teză din Decizia-cadru 2008/675/JAI, trebuie efectuată astfel încât, la calcularea cuantumului pedepsei pentru infracțiunea săvârșită pe teritoriul național, dezavantajul rezultat din imposibilitatea contopirii *a posteriori* a pedepselor – în conformitate cu principiile contopirii pedepselor potrivit dreptului german – să fie identificat și justificat în mod concret?

(¹) Decizia-cadru 2008/675/JAI a Consiliului din 24 iulie 2008 privind luarea în considerare a condamnărilor în statele membre ale Uniunii Europene în cadrul unui nou proces penal (JO 2008, L 220, p. 32).

Recurs introdus la 7 septembrie 2022 de Ryanair DAC împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a zecea extinsă) din 22 iunie 2022 în cauza T-657/20, Ryanair/Comisia (Finnair II; Covid-19)

(Cauza C-588/22 P)

(2022/C 424/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Ryanair DAC (reprezentanți: V. Blanc și F.-C. Laprèvote, avocați, D. Pérez de Lamo și S. Rating, avocați, E. Vahida, avocat)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Republica Franceză, Republica Finlanda

Concluziile recurenteii

Recurenta solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate;
- anularea, în conformitate cu articolele 263 și 264 TFUE, a Deciziei C(2020) 3970 final a Comisiei Europene din 9 iunie 2020 privind ajutorul de stat SA.57410 (2020/N) – Finlanda COVID-19: Recapitalizarea Finnair și
- obligarea Comisiei la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și la plata celor efectuate de recurentă și obligarea intervenientelor în primă instanță și în recurs (dacă este cazul) la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă patru motive:

Primul motiv, prin care se invocă faptul că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și a denaturant în mod vădit faptele atunci când a respins existența unor „îndoieli serioase” referitoare la aplicarea necorespunzătoare a Cadrului temporar și a articolului 107 alineatul (3) litera (b) TFUE.

Al doilea motiv, prin care se invocă faptul că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și a denaturant în mod vădit faptele atunci când a respins existența unor „îndoieli serioase” referitoare la încălcarea principiilor nediscriminării și proporționalității.

Al treilea motiv, prin care se invocă faptul că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și a denaturant în mod vădit faptele atunci când a respins existența unor „îndoieli serioase” referitoare la încălcarea libertăților fundamentale de stabilire și de prestare a serviciilor.

Al patrulea motiv, prin care se invocă faptul că Tribunalul și Comisia nu au efectuat o motivare corespunzătoare.

Acțiune introdusă la 16 septembrie 2022 – Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-599/22)

(2022/C 424/45)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezitanți: D. Triantafyllou, B. Sasinowska, și G. Wilms)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

Comisia solicită Curții:

- constatarea faptului că, prin neadoptarea măsurilor necesare pentru a garanta că furnizorul de servicii de trafic aerian (ATS) desemnat de aceasta se conformează articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 29/2009 al Comisiei⁽¹⁾, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatul (3) TUE coroborat cu articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 29/2009 al Comisiei;
- obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Republica Elenă a întârziat mai mult de 3 ani pentru a se conforma Regulamentului nr. 29/2009 în ceea ce privește garantarea prestării serviciilor de legături de date pentru cerul unic european.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 29/2009 al Comisiei din 16 ianuarie 2009 de stabilire a cerințelor privind serviciile de legături de date pentru cerul unic european (Text cu relevanță pentru SEE) (JO 2009, L 13, p. 3).

Recurs introdus la 16 septembrie 2022 de ABLV Bank AS, în lichidare împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a zecea extinsă) din 6 iulie 2022 în cauza T-280/18, ABLV Bank/SRB

(Cauza C-602/22 P)

(2022/C 424/46)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: ABLV Bank AS, în lichidare (reprezentant: O. Behrends, avocat)

Celelalte părți din procedură: Comitetul Unic de Rezoluție (SRB), Banca Centrală Europeană (BCE)

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate;

- declararea nevalidității deciziilor SRB din 23 februarie 2018 în ceea ce privește recurenta și filiala sa luxemburgheză;
- obligarea SRB la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă și a cheltuielilor de judecată aferente prezentului recurs și,
- în măsura în care Curtea de Justiție nu este în măsură să se pronunțe pe fond, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă patru motive.

Primul motiv: Tribunalul a interpretat și a aplicat în mod eronat articolul 18 din Regulamentul nr. 806/2014 ⁽¹⁾ și a săvârșit o serie de erori și de denaturări ale faptelor legate între ele. Recurenta susține că:

- Tribunalul nu a respectat descrierea clară a limitelor competențelor SRB care figurează la articolul 18 din Regulamentul nr. 806/2014 și care prevede că SRB poate acționa numai cu efecte juridice externe atunci când sunt îndeplinite cele trei condiții prevăzute la acest articol și atunci când Comisia Europeană și Consiliul Uniunii Europene nu se opun acestui lucru;
- nu există niciun temei în textul articolului 18 din Regulamentul nr. 806/2014 care să permită să se presupună că SRB poate adopta o măsură care produce efecte juridice externe dacă sunt îndeplinite numai primele două condiții;
- SRB a admis în mod efectiv eroarea prin adoptarea unei abordări diferite în cauzele similare cele mai recente;
- Tribunalul a omis să examineze în detaliu legalitatea deciziilor în litigiu (SRB/EES/2018/09 și SRB/EES/2018/10 din 23 februarie 2018) prin faptul că nu a stabilit în ce mod exact, potrivit interpretării pe care a dat-o deciziilor în litigiu, poziția juridică a recurtei și a filialei sale fusese modificată;
- Tribunalul a denaturat conținutul clar al deciziilor în litigiu omițând să recunoască faptul că acestea conțin decizii privind lichidarea recurtei și a filialei sale, și
- Tribunalul a săvârșit un anumit număr de erori conexe, în special prin confundarea deciziilor în litigiu cu măsurile pe care SRB le adresase autorităților naționale de rezoluție în vederea punerii în aplicare a deciziilor în litigiu.

Al doilea motiv: Tribunalul a săvârșit o serie de erori de drept și de nereguli de procedură, precum și denaturări de fapt în legătură cu constatările de fond. Recurenta susține că:

- Tribunalul a denaturat conținutul dosarului invocând o evaluare implicită a unei situații de FOLTF (failing or likely to fail) (entitatea se află sau este susceptibilă să se afle în dificultate) și a omis să menționeze că SRB a indicat în mod expres în apărarea sa că nu a efectuat o evaluare a FOLTF; și
- în același context, Tribunalul a săvârșit alte erori și denaturări și a omis de asemenea să examineze argumentele recurtei, în special prin neexaminarea efectului moratorului de suspendare a obligațiilor de plată și prin faptul că nu a interpretat corect noțiunea de lichiditate în sensul articolului 18 din Regulamentul nr. 806/2014.

Al treilea motiv: Tribunalul a săvârșit o serie de erori de drept, de denaturare a faptelor și a omis să examineze motivele invocate de recurentă referitoare la nota emisă de Financial Crimes Enforcement Network (FinCEN, Rețeaua de Luptă împotriva Criminalității Financiare) și la dezvăluirile ulterioare ca urmare a constatărilor biroului de prevenire și de combatere a corupției din Letonia.

Al patrulea motiv: Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a statuat că acțiunea în anulare era inadmisibilă în măsura în care era îndreptată împotriva deciziei în litigiu referitoare la filială. Recurenta susține că Tribunalul a presupus în mod eronat că deciziile în litigiu nu trebuie interpretate în conformitate cu declarațiile publice care au fost făcute la momentul deciziilor în litigiu, ci că, în loc de aceasta, este relevant numai textul care a fost transmis de SRB autorităților naționale de rezoluție în vederea punerii în aplicare a deciziilor în litigiu și că, în orice caz, Tribunalul denaturează conținutul clar al acestui text.

(¹) Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 225, p. 1).

Acțiune introdusă la 29 septembrie 2022 – Comisia Europeană/Republica Malta

(Cauza C-622/22)

(2022/C 424/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: B. Sasinowska, G. Wilms, agenți)

Pârâtă: Republica Malta

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor măsurilor necesare pentru a garanta că furnizorul de servicii de trafic aerian (ATS) desemnat de aceasta se conformează articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 29/2009 al Comisiei (¹), Republica Malta nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatul (3) TUE coroborat cu articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 29/2009 al Comisiei; și
- obligarea Republicii Malta la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Republica Malta nu s-a conformat mai mult de 3 ani Regulamentului (CE) nr. 29/2009 al Comisiei din 16 ianuarie 2009 de stabilire a cerințelor privind serviciile de legături de date pentru cerul unic european.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 29/2009 al Comisiei din 16 ianuarie 2009 de stabilire a cerințelor privind serviciile de legături de date pentru cerul unic european (JO 2009, L 13, p. 3).

TRIBUNALUL

Acțiune introdusă la 16 august 2022 – Vleuten Insects și New Generation Nutrition/Comisia

(Cauza T-500/22)

(2022/C 424/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantele: Vleuten Insects vof (Hoogeloon, Țările de Jos), New Generation Nutrition BV (Helvoirt, Țările de Jos)
(reprezentant: N. Carbonnelle, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare a Comisiei din 2 iunie 2022 de încheiere a procedurii de autorizare a introducerii pe piață a *Alphitobius diaperinus* larva ca aliment nou fără actualizarea listei Uniunii de alimente noi ⁽¹⁾;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 6 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare 2017/2469 al Comisiei ⁽²⁾, în măsura în care decizia atacată a fost adoptată fără respectarea condițiilor de procedură și a garanțiilor procedurale prevăzute de această dispoziție, ceea ce face ca decizia să fie nelegală.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului bunei administrări și a articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special:
  - încălcarea obligației de loialitate procedurală și a principiilor securității juridice și încrederii legitime (primul aspect al celui de al doilea motiv);
  - încălcarea normelor de procedură aplicabile și a obligației de a indica motive valabile și admisibile legal (al doilea aspect al celui de al doilea motiv) și
  - încălcarea principiului proporționalității (al treilea aspect al celui de al doilea motiv).

3. Al treilea motiv, invocat cu titlu subsidiar, potrivit căruia, în cazul în care nici primul motiv, nici cel de al doilea motiv nu sunt admise, reclamantele invocă o excepție de nelegalitate întemeiată pe articolul 277 TFUE împotriva articolului 10 alineatul (6) din Regulamentul 2015/2283 ⁽¹⁾ și a articolului 6 din Regulamentul de punere în aplicare 2017/2469 al Comisiei, întrucât aceste dispoziții ar fi nule ca urmare a încălcării principiului securității juridice și a principiului egalității de tratament.

⁽¹⁾ Referința documentului: C(2022)3478.

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2469 al Comisiei din 20 decembrie 2017 de stabilire a cerințelor administrative și științifice aplicabile cererilor menționate la articolul 10 din Regulamentul (UE) 2015/2283 al Parlamentului European și al Consiliului privind alimentele noi (JO 2017, L 351, p. 64).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) 2015/2283 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind alimentele noi, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1852/2001 al Comisiei (JO 2015, L 327, p. 1).

Acțiune introdusă la 5 septembrie 2022 – QW/Comisia

(Cauza T-550/22)

(2022/C 424/49)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamant: QW (reprezentanți: S. Gemas Donário și S. Soares, avocate)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2020) 8550 final a Comisiei din 4 decembrie 2020 privind schema de ajutoare SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) pusă în aplicare de Portugalia pentru Zona Franca da Madeira (ZFM) – Regimul III;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe existența condițiilor necesare pentru ca Regimul III pentru Zona Franca de Madeira să fie compatibil, în special originea profiturilor și crearea și menținerea locurilor de muncă în regiune.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a reacționat cu întârziere nejustificată.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe nerespectarea obligației de motivare.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe dreptul la un proces echitabil.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe protecția încrederii legitime.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe principiul securității juridice.

Acțiune introdusă la 5 septembrie 2022 – QY/Comisia**(Cauza T-551/22)**

(2022/C 424/50)

*Limba de procedură: portugheza***Părțile***Reclamant:* QY (reprezentanți: S. Gemas Donário și S. Soares, avocate)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2020) 8550 final a Comisiei din 4 decembrie 2020 privind schema de ajutoare SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) pusă în aplicare de Portugalia pentru Zona Franca da Madeira (ZFM) – Regimul III;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe existența condițiilor necesare pentru ca Regimul III pentru Zona Franca de Madeira să fie compatibil, în special originea profiturilor și crearea și menținerea locurilor de muncă în regiune.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a reacționat cu întârziere nejustificată.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe nerespectarea obligației de motivare.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe dreptul la un proces echitabil.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe protecția încrederii legitime.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe principiul securității juridice.

Acțiune introdusă la 6 septembrie 2022 – RC/Comisia**(Cauza T-553/22)**

(2022/C 424/51)

*Limba de procedură: portugheza***Părțile***Reclamant:* RC (reprezentanți: S. Gemas Donário și S. Soares, avocate)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2020) 8550 final a Comisiei din 4 decembrie 2020 privind schema de ajutoare SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) pusă în aplicare de Portugalia pentru Zona Franca da Madeira (ZFM) – Regimul III;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe existența condițiilor necesare pentru ca Regimul III pentru Zona Franca de Madeira să fie compatibil, în special originea profiturilor și crearea și menținerea locurilor de muncă în regiune.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a reacționat cu întârziere nejustificată.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe nerespectarea obligației de motivare.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe dreptul la un proces echitabil.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe protecția încrederii legitime.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe principiul securității juridice.

Acțiune introdusă la 8 septembrie 2022 – House Foods Group/CPVO (SK20)**(Cauza T-556/22)**

(2022/C 424/52)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: House Foods Group, Inc. (Osaka, Japonia) (reprezentanți: G. Würtenberger și T. Wuttke, avocați)

Pârât: Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP)

Datele privind procedura în fața OCSP

Protecția comunitară a soiului de plante în litigiu: SK20 – cererea de protecție comunitară a unui soi de plante nr. 2017/3314

Decizia atacată: Decizia Camerei de recurs a OCSP din 1 iulie 2022 în cauza A 018/2021

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea OCSP la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 6 din Regulamentul (UE) nr. 2100/94 al Consiliului;
- încălcarea articolului 7 din Regulamentul (UE) nr. 2100/94 al Consiliului;
- încălcarea articolului 76 din Regulamentul (UE) nr. 2100/94 al Consiliului;
- încălcarea articolului 81 din Regulamentul (UE) nr. 2100/94 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 5 septembrie 2022 – Fachverband Eisenhüttenschlacken/Comisia**(Cauza T-560/22)**

(2022/C 424/53)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Fachverband Eisenhüttenschlacken eV (Duisburg, Germania) (reprezentanți: G. Franßen, avocat, și C. Koenig, profesor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2022/973 al Comisiei din 14 martie 2022 de completare a Regulamentului (UE) 2019/1009 al Parlamentului European și al Consiliului prin stabilirea criteriilor privind eficiența și siguranța agronomică pentru utilizarea subproduselor în cadrul produselor fertilizante UE și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că, prin adoptarea articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2022/973 ⁽¹⁾ pe baza împuternicirii date la articolul 42 alineatul (7) prima teză din Regulamentul (UE) 2019/1009 ⁽²⁾, pârâta și-a depășit sau a exercitat abuziv, contrar dreptului Uniunii, competențele conferite prin această împuternicire
  - Potrivit reclamantei, în temeiul articolului 42 alineatul (7) prima teză din Regulamentul (UE) 2019/1009, Comisia nu ar fi autorizată să adopte acte delegate decât în scopul eficacității și al siguranței agronomice. Or, pârâta ar fi stabilit, în schimb, valorile-limită ale parametrilor „crom total” și „vanadiu” la articolul 2 alineatul (3) literele (a) și (c) din Regulamentul delegat în scopul protecției sănătății și a mediului. Potrivit reclamantei, stabilirea valorilor-limită pentru cromul total și vanadiu nu ar fi acoperită de temeiul împuternicirii prevăzute la articolul 42 alineatul (7) prima teză din Regulamentul (UE) 2019/1009.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului precauției, prevăzut la articolul 42 alineatul (7) teza a doua din Regulamentul (UE) 2019/1009, prin neluarea în considerare a stadiului actual al cunoștințelor științifice.
  - Potrivit reclamantei, la adoptarea articolului 2 alineatul (2) literele (a) și (c) din Regulamentul delegat (UE) 2022/973, pârâta nu ar fi căutat, nu ar fi exploatat și nu ar fi evaluat cunoștințele științifice cele mai recente și nu și-ar fi întemeiat pe ele decizia sa de a adopta Regulamentul delegat (UE) 2022/973.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului procedurii inchizitoriale și în special a obligației pârâtei de a identifica stadiul cel mai recent al cunoștințelor științifice și de a ține seama de el.
  - Potrivit reclamantei, pârâta nu ar fi căutat suficient cunoștințele științifice cele mai recente și nu le-ar fi luat în considerare în cadrul deciziei sale de a adopta Regulamentul delegat (UE) 2022/973.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice prin neluarea în considerare a celor mai recente cunoștințe științifice.
  - Potrivit reclamantei, întreprinderile vizate de Regulamentul delegat (UE) 2022/973 s-ar fi putut aștepta ca pârâta să nu stabilească norme decât în privința criteriilor care pot fi obținute din punct de vedere tehnic din cele mai recente cunoștințe științifice. În plus, aceste întreprinderi s-ar fi așteptat ca pârâta să nu stabilească decât criteriile de eficacitate și de siguranță agronomică. Valorile-limită pentru cromul total și vanadiu nu ar constitui, potrivit reclamantei, criterii de eficacitate și de siguranță agronomică. În opinia sa, destinatarii articolului 2 alineatul (3) literele (a) și (c) din Regulamentul delegat (UE) 2022/973 nu ar fi putut să prevadă o stabilire a valorilor-limită pentru cromul total și vanadiu.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului proporționalității ca urmare a interzicerii, prin adoptarea articolului 2 alineatul (3) literele (a) și (c) din Regulamentul delegat (UE) 2022/973, a produselor fertilizante care conțin calcar din industria siderurgică.

- Potrivit reclamantei, valorile-limită pentru cromul total și vanadiu care au fost stabilite de pârâtă nu ar respecta principiul proporționalității prevăzut la articolul 5 alineatul (1) a doua teză și alineatul (4) TUE dat fiind că aceste valori-limită ar exclude produsele fertilizante care conțin calcar din industria siderurgică din legislația privind produsele fertilizante a Uniunii și că acest lucru ar putea, în opinia reclamantei, să aibă efecte negative asupra mediului, asupra sănătății umane, a animalelor și a plantelor, asupra interesului general al unei aprovizionări sigure și ieftine cu produse fertilizante și cu produse alimentare și asupra intereselor producătorilor și ale distribuitorilor.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârâtă a obligației sale formale de motivare.

- Stabilirea valorilor-limită pentru cromul total și vanadiu nu este suficient motivată în expunerea de motive a Regulamentului delegat (UE) 2022/973. Potrivit reclamantei, pârâta nu ar fi indicat circumstanțele determinante (pertinente) pe baza cărora a stabilit aceste valori-limită. Ea ar fi justificat stabilirea valorilor-limită prin aspecte legate de protecția sănătății și a mediului. În schimb, pârâta nu ar fi preluat criteriile eficienței și siguranței agronomice, necesare în temeiul împuternicirii de la articolul 42 alineatul (7) prima teză din Regulamentul (UE) 2019/1009. Potrivit reclamantei, motivele care pot fi deduse din expunerea de motive ar fi astfel, fie și numai formal, insuficiente și incomplete. Expunerea de motive nu ar fi suficientă din perspectiva obligației de motivare prevăzute la articolul 296 al doilea paragraf TFUE.

7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe inexactitatea pe fond și pe insuficiența motivării care ar rezulta din inexactitatea pe fond și din insuficiența valorilor-limită pentru cromul total și vanadiu obținute din punct de vedere tehnic.

(¹) Regulamentul delegat (UE) 2022/973 al Comisiei din 14 martie 2022 de completare a Regulamentului (UE) 2019/1009 al Parlamentului European și al Consiliului prin stabilirea criteriilor privind eficiența și siguranța agronomică pentru utilizarea subproduselor în cadrul produselor fertilizante UE (JO 2022, L 167, p. 29).

(²) Regulamentul (UE) 2019/1009 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 de stabilire a normelor privind punerea la dispoziție pe piață a produselor fertilizante UE și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1069/2009 și (CE) nr. 1107/2009 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2003/2003 (JO 2019, L 170, p. 1).

Acțiune introdusă la 2 septembrie 2022 – VP/Cedefop

(Cauza T-563/22)

(2022/C 424/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: VP (reprezentant: L. Levi, avocat)

Pârât: Centrul European pentru Dezvoltarea Formării Profesionale

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei pârâtului din 17 decembrie 2021 de a nu executa punctele (1) și (2) ale dispozitivului Hotărârii Tribunalului din 16 decembrie 2020, VP/Cedefop (T-187/18);
- anularea deciziei consecutive de a nu reînnoi contractul de muncă al reclamantului pe o perioadă nedeterminată, începând de la 16 noiembrie 2017;

- anularea deciziei pârâtului din 17 iunie 2022 de respingere a contestației reclamantului din 3 martie 2022 împotriva deciziei din 17 decembrie 2021;
- obligarea la repararea prejudiciului moral suferit de reclamant evaluat *ex aequo et bono* la 100 000 euro;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe faptul că decizia pârâtului de a nu executa punctele esențiale (1) și (2) din dispozitivul Hotărârii Tribunalului din 16 decembrie 2020 VP/Cedefop (T-187/18) și, în consecință, de a nu reînnoi contractul de muncă al reclamantului este afectată de o încălcare a obligației, prevăzută la articolul 266 TFUE, de a executa hotărârea pronunțată în cauza T-187/18 din 16 decembrie 2020 și de o eroare vădită de apreciere.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe neîndeplinirea de către pârât a obligației sale de diligență.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe faptul că pârâtul a încălcat principiile egalității de tratament și protecției încrederii legitime.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe faptul că pârâtul a săvârșit un abuz de putere.

Acțiune introdusă la 13 septembrie 2022 – Pierre Balmain/EUIPO – Story Time (Reprezentarea unui cap de leu)

(Cauza T-564/22)

(2022/C 424/55)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamant: Pierre Balmain (Paris, Franța) (reprezentanți: J. Iglesias Monravá și S. Mainar Roger, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Story Time sp. z o.o. (Poznań, Polonia)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamantul

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a unei mărci a Uniunii Europene figurative (Reprezentarea unui cap de leu) – cererea de înregistrare nr. No 17 515 099

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 21 iunie 2022 în cauza R 96/2022-4

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;

— obligarea la plata cheltuielilor de judecată a oricărei persoane care se opune acțiunii.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 13 septembrie 2022 – Sports Group Denmark/EUIPO (ENDURANCE)

(Cauza T-566/22)

(2022/C 424/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Sports Group Denmark A/S (Silkeborg, Danemarca) (reprezentant: T. Kruse Lie, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană în privința mărcii figurative ENDURANCE – cererea de înregistrare nr. 1 542 490

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 8 iulie 2022 în cauza R 1779/2021-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate, în măsura în care este refuzată înregistrarea ca marcă a Uniunii Europene a mărcii figurative ENDURANCE în legătură cu produse și servicii din clasele 9, 25, 28 și 35;
- obligarea EUIPO să suporte propriile cheltuieli de judecată și pe cele efectuate de reclamantă, inclusiv pe cele efectuate în cadrul procedurii căii de atac la camera de recurs a EUIPO.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 15 septembrie 2022 – Bora Creations/EUIPO – True Skincare (TRUE SKIN)

(Cauza T-576/22)

(2022/C 424/57)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Bora Creations, SL (Andratx, Spania) (reprezentați: R. Lange și M. Ebner, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: True Skincare Ltd (Ascot, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: înregistrarea mărcii Uniunii Europene verbale TRUE SKIN – cererea de înregistrare nr. 18 170 353

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 21 iunie 2022 în cauza R 1712/2021-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO și a intervenientei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 16 septembrie 2022 – EDPS/Parlamentul și Consiliul

(Cauza T-578/22)

(2022/C 424/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (reprezentanți: D. Nardi, T. Zerdick, A. Buchta și F. Coudert, în calitate de agenți)

Pârâte: Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolului 74a și a articolului 74b din Regulamentul nr. 2016/794⁽¹⁾, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul 2022/991⁽²⁾,
- obligarea pârâtelor la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv întemeiat pe încălcarea independenței și a competențelor reclamantului ca autoritate de supraveghere ca urmare a încălcării principiului securității juridice și a principiului neretroactivității actelor juridice. Reclamanta invocă încălcarea articolului 8 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a articolului 55 din Regulamentul (UE) 2018/1725⁽³⁾ coroborat cu articolul 43 alineatul (1) și (3) litera (e) din Regulamentul (UE) 2016/794, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2022/991.

Reclamanta arată că calitatea sa procesuală activă pentru a introduce o acțiune în anulare în temeiul articolului 263 TFUE se justifică prin necesitatea de a putea dispune de o cale de atac jurisdicțională pentru a-și apăra prerogativele instituționale, în special independența sa în calitate de autoritate de supraveghere în temeiul articolului 8 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale, precum și echilibrul instituțional dintre rolul autorităților de supraveghere și rolul legiuitorului.

În subsidiar, aceasta arată că este vizată direct și individual de dispozițiile atacate în privința cărora are un interes evident și actual ca acestea să fie anulate.

- (¹) Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului (JO 2016 L 135, p. 53).
- (²) Regulamentul (UE) 2022/991 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2022 de modificare a Regulamentului (UE) 2016/794 în ceea ce privește cooperarea Europol cu părțile private, prelucrarea datelor cu caracter personal de către Europol în sprijinul anchetelor penale și rolul Europol în materie de cercetare și inovare (JO 2022 L 169, p. 1).
- (³) Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO 2018 L 295, p. 39).

Acțiune introdusă la 16 septembrie 2022 – British Airways/Comisia

(Cauza T-582/22)

(2022/C 424/59)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: British Airways plc (Harmondsworth, Regatul Unit) (reprezentați: A. Lyle-Smythe, R. O'Donoghue, lawyers, și C. Thomas, Barrister-at-Law)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- obligarea Comisiei la plata imediată a cuantumului dobânzilor moratorii corespunzătoare dobânzilor moratorii în cuantum de 3 382 129,97 euro, cu o rată a dobânzii calculată pe baza ratei de refinanțare a Băncii Centrale Europene (BCE), majorată cu 3,5 puncte procentuale, pentru perioada cuprinsă între 19 iunie 2017 și 25 mai 2022, sau, cu titlu subsidiar, pe baza unei rate și pentru o perioadă pe care Tribunalul le va considera adecvate (în sensul primului și/sau al celui de al doilea motiv formulat de reclamantă);
- obligarea Comisiei la plata imediată a dobânzilor compuse la cuantumul dobânzilor moratorii de 3 382 129,97 euro (sau la orice alt cuantum pe care Tribunalul îl va stabili ca fiind datorat reclamantei), cu o rată a dobânzii calculată pe baza ratei de refinanțare a Băncii Centrale Europene (BCE), majorată cu 3,5 puncte procentuale, pentru perioada cuprinsă între 25 mai 2022 și data plății acestor dobânzi moratorii, sau, cu titlu subsidiar, pe baza unei rate și pentru o perioadă pe care Tribunalul le va considera adecvate;
- în plus sau cu titlu subsidiar, anularea deciziei de respingere a Comisiei din data de 7 iulie 2022, în urma căreia Comisia să plătească cu efect imediat reclamantei dobânzi moratorii și dobânzi compuse la acestea; sau cu titlu și mai subsidiar, declararea drept nelegală a omisiunii Comisiei constând în neplata dobânzilor moratorii și a dobânzilor compuse la acestea (sau a oricăror altor dobânzi); și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată și a oricăror altor cheltuieli inovate de reclamantă în legătură cu prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că reclamanta ar fi îndreptățită să obțină dobânzi moratorii în cuantum de 3 382 129,97 euro sau, cu titlu subsidiar, dobânzi calculate pentru perioada și pe baza ratei pe care Tribunalul le va considera adecvate, prin intermediul unei acțiuni formulate în temeiul primului paragraf al articolului 266 TFUE, pe baza faptului că era obligația Comisiei să plătească asemenea dobânzi în executarea hotărârii pronunțate de Tribunal în cauza T-341/17. În această privință, reclamanta se întemeiază cu titlu subsidiar pe articolul 277 TFUE pentru eventualitatea în care Comisia ar încerca să se sprijine pe dreptul derivat și să îl interpreteze într-un mod care contravine drepturilor reclamantei care decurg din tratat.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că reclamanta ar fi, de asemenea și/sau cu cu titlu subsidiar, îndreptățită să obțină asemenea dobânzi moratorii prin intermediul unei acțiuni exercitate în temeiul celui de al doilea paragraf al articolului 266, al articolului 268 și al articolului 340 TFUE, precum și al articolului 41 alineatul (3) din cartă, având în vedere răspunderea extracontractuală a Uniunii Europene ca urmare a omisiunii Comisiei de a plăti dobânzi în executarea hotărârii pronunțate de Tribunal în cauza T-341/17. În această privință, reclamanta se întemeiază cu titlu subsidiar pe articolul 277 TFUE pentru eventualitatea în care Comisia ar încerca să se sprijine pe dreptul derivat și să îl interpreteze într-un mod care contravine drepturilor reclamantei care decurg din tratat.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că reclamanta ar fi îndreptățită să obțină plata unor dobânzi compuse, având în vedere omisiunea Comisiei de a plăti dobânzi moratorii prin intermediul uneia dintre acțiunile formulate în temeiul primului paragraf al articolului 266 TFUE sau, cu titlu subsidiar, în temeiul celui de al doilea paragraf al articolului 266, al articolului 268 și al articolului 340 TFUE, precum și al articolului 41 alineatul (3) din cartă. În această privință, reclamanta se întemeiază pe articolul 277 TFUE pentru eventualitatea în care Comisia ar încerca să se sprijine pe dreptul derivat și să îl interpreteze într-un mod care contravine drepturilor reclamantei care decurg din tratat.
4. De asemenea, și în măsura în care este necesar, invocând cel de al patrulea motiv, reclamanta solicită, în temeiul articolului 264 al patrulea paragraf TFUE, anularea deciziei Comisiei din 7 iulie 2022 de a refuza să plătească dobânzi moratorii și dobânzi compuse la acestea, întemeindu-se pe încălcarea articolului 266 TFUE și/sau a principiului general de drept al Uniunii în temeiul căruia instituțiile Uniunii sunt obligate la restituire în urma unei hotărâri de anulare a unei măsuri.
5. Cu titlu subsidiar față de cel de al patrulea motiv, prin intermediul celui de al cincilea motiv, reclamanta solicită să se constate în temeiul articolului 265 TFUE faptul că Comisia a acționat nelegal neplătind reclamantei dobânzi moratorii și dobânzi compuse la acestea în urma cererii formulate în acest sens de reclamantă la 8 iunie 2022, contravenind articolului 266 TFUE și/sau principiului general de drept al Uniunii în temeiul căruia instituțiile Uniunii sunt obligate la restituire în urma unei hotărâri de anulare a unei măsuri.

**Acțiune introdusă la 22 septembrie 2022 – Crown Holdings and Crown Cork & Seal
Deutschland/Comisia**

(Cauza T-587/22)

(2022/C 424/60)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Crown Holdings, Inc. (Yardley, Pennsylvania, Statele Unite), Crown Cork & Seal Deutschland Holdings GmbH (Seesen, Germania) (reprezentanți: A. Burnside, C. Graf York von Wartenburg, A. Kidane și D. Strohl, lawyers)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2022) 4761 final a Comisiei Europene din 12 iulie 2022 privind o procedură inițiată în temeiul articolului 101 TFUE (cazul AT. 40522 – Ambalaje metalice), în măsura în care se aplică reclamantelor, și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șase motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe încălcarea de către Comisie a principiului *patere legem quam ipse fecisti*, principiu general al dreptului Uniunii, prin faptul că a acceptat reatribuirea cauzei de la Oficiului Federal German pentru Carteluri (denumit în continuare „FCO”), îndepărtându-se astfel de normele de conduită, așa cum rezultă acestea din Comunicarea Comisiei privind cooperarea în cadrul rețelei autorităților de concurență.

2. Al doilea motiv se întemeiază pe faptul că, prin acceptarea reatribuirii cauzei de la FCO, Comisia a încălcat încrederea legitimă a reclamantelor în faptul că aceasta ar respecta regulile de conduită stabilite.
3. Al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea de către Comisie a principiului subsidiarității prin acceptarea reatribuirii cauzei într-un stadiu atât de tardiv al procedurii FCO.
4. Al patrulea motiv se întemeiază pe încălcarea de către Comisie a dreptului la apărare al reclamantelor prin acceptarea reatribuirii cauzei de la FCO după mai mulți ani de la expirarea perioadei de atribuire inițiale de două luni.
5. Al cincilea motiv se întemeiază pe faptul că, prin acceptarea reatribuirii cauzei după expirarea perioadei de atribuire inițiale de două luni, Comisia nu a pus în balanță în mod corespunzător obiectivele aplicării dreptului concurenței și pe cele ale securității juridice, încrederii legitime și dreptului la apărare ale reclamantelor, încălcând astfel principiul proporționalității.
6. Al șaselea motiv se întemeiază pe faptul că, prin acceptarea reatribuirii cauzei de la FCO după expirarea perioadei de atribuire inițiale de două luni, Comisia a încălcat principiul bunei administrări.

Acțiune introdusă la 22 septembrie 2022 – Renco Valore/Comisia

(Cauza T-588/22)

(2022/C 424/61)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Renco Valore SpA (Pesaro, Italia) (reprezentanți: A. Gaspar Schwalbach, C. Pinto Xavier și M. Cotrim, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea articolelor 1, 4 și 5 din Decizia din 4 decembrie 2020 a Comisiei privind schema de ajutoare SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) pusă în aplicare de Portugalia pentru Zona Franca da Madeira (ZFM) – Regimul III;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare de drept, întrucât criteriul bazat pe „activități desfășurate efectiv și material în Madeira” a fost interpretat și aplicat în mod corect în cadrul punerii în aplicare a Regimului III pentru ZFM. Reclamanta susține că Comisia a interpretat în mod eronat criteriul aferent „profiturilor rezultate din activități desfășurate efectiv și material în Madeira”. Profiturile întreprinderilor înregistrate în ZFM care pot face obiectul unui avantaj fiscal nu se limitează la profiturile ce rezultă din activități care pot genera costuri suplimentare legate de caracterul ultraperiferic, altfel spus din activități desfășurate numai pe teritoriul geografic al Regiunii Autonome Madeira. În raport cu obiectivele și contextul Regimului III pentru l ZFM, interpretarea corectă a acestui criteriu presupune ca activitățile întreprinderilor autorizate în ZFM, care își au acolo centrul decizional, să fie considerate activități desfășurate efectiv și material în Madeira indiferent dacă au sau nu o activitate internațională.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare de drept, întrucât criteriul referitor la „menținerea locurilor de muncă” a fost interpretat și aplicat în mod corect în cadrul punerii în aplicare a Regimului III pentru ZFM. Reclamanta susține că Comisia a interpretat în mod eronat criteriul referitor la „menținerea locurilor de muncă”. Având în vedere că nu există noțiunea de „loc de muncă” al Uniunii Europene, și că, în vederea aplicării regimului III, acesta nu este definit nici în deciziile din 2007 și din 2013, nici în liniile directoare din 2007, trebuie să se admită că noțiunea de loc de muncă ce rezultă din dreptul național este corectă. Metodologia care constă în a defini locurile de muncă în „ENI” (numărul de echivalente normă întreagă) și „UMA” („unități de muncă anuale”) nu se aplică regimului III pentru ZFM.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor generale de drept al Uniunii Europene de securitate juridică și încredere legitimă. Reclamanta susține că Decizia Comisiei din 4 decembrie 2020 privind schema de ajutoare SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) pusă în aplicare de Portugalia pentru Zona Franca da Madeira (ZFM) – Regimul III încalcă principiile generale de drept al Uniunii de securitate juridică și încredere legitimă, de unde rezultă că Comisia nu poate impune autorităților naționale portugheze să recupereze ajutoarele în cauză de la beneficiari și, mai concret, de la reclamantă.

Ațiune introdusă la 22 septembrie 2022 – Silgan Holdings și alții/Comisia

(Cauza T-589/22)

(2022/C 424/62)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Silgan Holdings, Inc. (Stamford, Connecticut, Statele Unite), Silgan Holdings Austria GmbH (Viena, Austria), Silgan International Holdings BV (Amsterdam, Țările de Jos), Silgan Metal Packaging Distribution GmbH (Meißen, Germania), Silgan White Cap Manufacturing GmbH (Hanovra, Germania) (reprezentanți: D. Seeliger, H. Wollmann, R. Grafunder, Y. K. Gürer și E. Venot, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea, în temeiul articolului 264 TFUE, a deciziei atacate în măsura în care le privește pe reclamante, și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată în conformitate cu articolul 134 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantii invocă trei motive.

Prin prezenta acțiune, reclamantele solicită anularea Deciziei C(2022) 4761 final a Comisiei din 12 iulie 2022 pronunțată într-o procedură inițiată în temeiul articolului 101 TFUE [AT. 40522 — Ambalaje metalice (ex „Pandora”)].

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv: necompetența pârâtei ca urmare a unei încălcări a principiului subsidiarității

- Pârâta nu ar fi avut competența de a conduce procedura împotriva Silgan și de a pronunța decizia atacată. Având în vedere ancheta exhaustivă efectuată și faptul că procedura națională este în stare de judecată, Bundeskartellamt ar fi fost abilitat să finalizeze procedura de investigare în această cauză. Comisia nu s-ar fi aflat într-o poziție mai bună pentru a conduce procedura.

2. Al doilea argument: abuz de putere

- Deschiderea procedurii și adoptarea unei decizii de către pârâtă ar fi fost ghidată de considerații străine cauzei. Acestea ar fi intervenit pentru a eluda dispozițiile prevăzute de dreptul german în materie de sancțiuni pentru încălcări ale articolului 101 TFUE și pentru a acoperi o pretinsă lacună a dreptului german în materie.

3. Al treilea argument: încălcarea dreptului la bună administrare în temeiul articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii

- Pârâta ar fi încălcat regula bunei administrări și ar fi încălcat astfel dreptul fundamental al reclamantelor consacrat la articolul 41 din cartă, dat fiind că decizia atacată ar fi disproporționată, ar fi contrară așteptărilor legitime ale reclamantelor și că aceasta ar încălca principiul în temeiul căruia administrația este ținută de propriile decizii.

Acțiune introdusă la 22 septembrie 2022 – Cristescu/Comisia

(Cauza T-590/22)

(2022/C 424/63)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Adrian Sorin Cristescu (Luxembourg, Luxembourg) (reprezentant: S. Orlandi, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din 17 noiembrie 2021 prin care i s-a aplicat reclamantului sancțiunea suspendării avansării în treaptă pe o perioadă de șase luni;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată precum și la plata unui euro reclamantului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe erori vădite de apreciere care ar afecta de nelegalitate decizia atacată. În această privință, invocă faptul că pretinsele încălcări care întemeiază decizia atacată nu sunt dovedite și că aceasta reiese în special din avizul emis în unanimitate de comisia de disciplină.
  2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare. Reclamantul invocă în special dreptul de a fi ascultat, întrucât membrii Oficiul de investigații și de disciplină (IDOC) cărora le-au fost delegate competențele de autoritate împuternicită să facă numiri (denumită în continuare „AIPN”) în cursul procedurii și care au întocmit raportul de anchetă ale cărui concluzii au fost repuse în discuție de comisia de disciplină, au jucat ulterior un rol decisiv în adoptarea deciziei, în mod netransparent, de către AIPN tripartită.
  3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității.
-

Acțiune introdusă la 22 septembrie 2022 – Liquid Advertising/EUIPO – Liqui.do (Liquid+Arcade)**(Cauza T-592/22)**

(2022/C 424/64)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: polona***Părțile***Reclamantă:* Liquid Advertising, Inc. (El Segundo, California, Statele Unite) (reprezentanți: M. Czarnecki, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Liqui.do SA (Lisabona, Portugalia)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Solicitantul mărcii în litigiu:* reclamanta din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs*Marca în litigiu:* marca Uniunii Europene verbală „Liquid+Arcade” – cererea de înregistrare nr. 18 317 971*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de opoziție*Decizia atacată:* Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 28 iunie 2022 în cauza R 2231/2021 2**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea integrală a deciziei atacate și a deciziei diviziei de opoziție a EUIPO din 12 noiembrie 2021 și, eventual, modificarea deciziei atacate prin admiterea acțiunii formulate de reclamantă;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată potrivit normelor aplicabile.

Motivul invocat

Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 26 septembrie 2022 – Hypo Vorarlberg Bank/SRB**(Cauza T-599/22)**

(2022/C 424/65)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamantă:* Hypo Vorarlberg Bank AG (Bregenz, Austria) (reprezentanți: G. Eisenberger și A. Brenneis, avocați)*Pârât:* Comitetul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Comitetului unic de rezoluție din 25 iulie 2022 privind calculul contribuțiilor *ex ante* la Fondul unic de rezoluție pentru anul 2017 referitoare la Hypo Vorarlberg Bank AG și Portigon AG (SRB/ES/2022/41), inclusiv anexele, cel puțin în ceea ce privește reclamanta,
- obligarea Comitetului unic de rezoluție la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă zece motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură din cauză că decizia atacată nu a fost adusă integral la cunoștință.
  - Decizia atacată nu a fost integral adusă la cunoștință reclamantei, contrar articolului 1 alineatul (2) TUE, articolelor 15, 296 și 298 TFUE, precum și articolelor 42 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”). Cunoașterea datelor necomunicate este necesară, ca un element central al deciziei atacate, pentru a putea înțelege modul în care situația individuală a reclamantei a fost luată în considerare la calculul contribuțiilor, prin raportare la situația tuturor celorlalte instituții implicate.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice din cauza adoptării retroactive a deciziei atacate.
  - Adoptarea retroactivă a deciziei atacate contravine principiului securității juridice, întrucât nu era necesară pentru atingerea obiectivului.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 102 din Directiva 2014/59/UE⁽¹⁾, a articolului 69 alineatele (1) și (2), precum și a articolului 70 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014⁽²⁾, a articolului 3 și a articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul delegat (UE) 2015/63⁽³⁾ și a principiului proporționalității, ca urmare a determinării incorecte a nivelului țintă, întrucât pârâtul a stabilit un nivel țintă excesiv, care contravine cadrului juridic al Uniunii.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea unor cerințe fundamentale de procedură din cauza unei motivări inadecvate a deciziei atacate.
  - Decizia atacată încalcă obligația de motivare prevăzută la articolul 296 al doilea paragraf TFUE și la articolul 41 alineatele (1) și (2) litera (c) din cartă, din moment ce au fost dezvăluite doar câteva rezultate selectate. Cerințele privind întinderea obligației de motivare, astfel cum rezultă din cauza C-584/20 P⁽⁴⁾, nu au fost respectate.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea unor cerințe fundamentale de procedură ca urmare a unei motivări inadecvate pentru epuizarea marjei de discreție esențiale.
  - Decizia atacată încalcă obligația de motivare, întrucât motivele care stau la baza evaluărilor invocate de pârât nu au fost prezentate în ceea ce privește marja de apreciere a pârâtului. Corelativ, o exercitare arbitrară a puterii de apreciere de către pârât nu poate fi exclusă.
6. Al șaselea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 102 din Directiva 2014/59/UE, a articolului 69 alineatele (1) și (2), precum și a articolului 70 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014, a articolului 4 alineatul (2), a articolului 6 alineatul (2) litera (a), a articolului 7 alineatul (2) litera (a) și a articolului 17 alineatele (3) și (4), precum și a anexei 1 la Regulamentul delegat (UE) 2015/63 și a principiilor controlului jurisdicțional efectiv și proporționalității pentru neluarea în considerație a situației de fapt.
  - Decizia atacată este contrară cadrului juridic al Uniunii și principiilor protecției jurisdicționale efective și proporționalității, întrucât pârâtul nu a ținut cont de împrejurări de fapt importante atunci când a adoptat decizia atacată și și-a întemeiat decizia pe previziuni eronate (în special nivelul țintă).
7. Al șaptelea motiv întemeiat pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură din cauza neascultării reclamantei și a nerespectării dreptului său de a fi ascultată.

- Contrar celor prevăzute la articolul 41 alineatele (1) și 2 litera (a) din cartă, reclamantei nu i-a fost acordat dreptul de a fi ascultată nici înainte de adoptarea deciziei atacate, nici înainte de adoptarea avizului privind contribuția pe care s-a întemeiat decizia. Consultarea efectuată nu i-a oferit posibilitatea de a formula observații într-un mod efectiv și complet.
8. Al optulea motiv întemeiat pe nelegalitatea Regulamentului delegat (UE) 2015/63 ca temei juridic pentru adoptarea deciziei atacate, pe nelegalitatea metodei de ajustare în funcție de risc stabilite în acest regulament și pe marja de apreciere conferită SRB.
- Articolele 4-7 și 9 și anexa 1 la Regulamentul delegat (UE) 2015/63, care se întemeiază decizia atacată, creează un sistem de stabilire a contribuțiilor lipsit de transparență, care încalcă articolele 16, 17, 41 și 47 din cartă și care nu asigură respectarea articolelor 20 și 21 din cartă și nici conformitatea cu principiile proporționalității și securității juridice. Pârătul se bucură de o marjă largă de apreciere a cărei exercitare nu este posibil să fie verificată.
9. Al nouălea motiv întemeiat pe nelegalitatea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/81 ⁽⁵⁾ ca temei pentru adoptarea deciziei atacate.
- Decizia atacată încalcă tratatele pentru că articolul 8 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/81 depășește limitele prevăzute la articolul 70 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 coroborat cu articolul 291 TFUE și pentru că nici regulamentul de punere în aplicare, nici temeiul de abilitare nu sunt însoțite de o motivare conformă cu articolul 296 al doilea paragraf TFUE. Această nelegalitate se repercutează asupra deciziei atacate.
10. Al zecelea motiv întemeiat pe nelegalitatea Directivei 2014/59/UE și a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 ca temei juridic pentru adoptarea Regulamentului delegat (UE) 2015/63 și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/81 și implicit a deciziei atacate.
- În subsidiar, reclamanta invocă nelegalitatea dispozițiilor Directivei 2014/59/UE și a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 care conferă caracter obligatoriu sistemului de contribuții, iar pârătului o marjă de apreciere prea largă. Întrucât dispozițiile respective nu pot face obiectul unei interpretări conforme a dreptului primar, ele încalcă obligația de motivare, principiul securității juridice, precum și tratatele [în special articolul 1 al doilea paragraf TUE, articolele 15, 296 și 298 TFUE] și cartă (în special articolele 16, 17, 41, 42 și 47 din cartă).

⁽¹⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO 2014, L 173, p. 190).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO 2014, L 225, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/63 al Comisiei din 21 octombrie 2014 de completare a Directivei 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește contribuțiile ex ante la mecanismele de finanțare a rezoluției (JO 2015, L 11, p. 44).

⁽⁴⁾ Hotărârea Curții din 15 iulie 2021, Comisia/Landesbank Baden-Württemberg și SRB (C-584/20 P și C-621/20 P, EU:C:2021:601).

⁽⁵⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/81 al Consiliului din 19 decembrie 2014 de stabilire a condițiilor uniforme de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește contribuțiile ex ante la Fondul unic de rezoluție (JO 2015, L 15, p. 1)

Acțiune introdusă la 26 septembrie 2022 – ST/Frontex

(Cauza T-600/22)

(2022/C 424/66)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: ST (reprezentanți: F. Gatta, avocat)

Pârâtă: European Border and Coast Guard Agency

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea faptului că, după ce Frontex a primit solicitarea de a acționa în conformitate cu procedura stabilită la articolul 265 TFUE, aceasta a omis în mod nelegal să acționeze prin faptul că s-a abținut să ia decizia de a retrage finanțarea integral sau parțială a activităților sale din Regiunea Mării Egee, de a dispune suspendarea ori încetarea totală sau parțială a acestor activități, conform articolului 46 alineatul (4) din Regulamentul 2019/1896 ⁽¹⁾, sau prin faptul că nu a prezentat în mod corespunzător justificări pentru nepunerea în aplicare a măsurii relevante în sensul articolului 46 alineatul (6) din acest regulament, precum și a faptului că aceasta nu și-a precizat poziția în răspuns la cererea prealabilă formulată de reclamant.
- cu titlu subsidiar, anularea deciziei Frontex din 27 iulie 2022 prin care aceasta refuză să acționeze ca urmare a solicitării de a acționa în conformitate cu articolul 46 alineatul (4).
- obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată, în conformitate cu articolul 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că, după ce Frontex a fost solicitată să acționeze în conformitate cu procedura stabilită la articolul 265 TFUE, aceasta a omis în mod nelegal să acționeze prin faptul că s-a abținut să ia decizia de a retrage finanțarea integrală sau parțială a activităților sale din Regiunea Mării Egee, de a dispune suspendarea ori încetarea totală sau parțială a acestor activități, conform articolului 46 alineatul (4) din Regulamentul 2019/1896, sau prin faptul că nu a prezentat în mod corespunzător justificări pentru nepunerea în aplicare a măsurii relevante în sensul articolului 46 alineatul (6) din acest regulament.
2. Al doilea motiv, formulat cu titlu subsidiar, întemeiat pe faptul că, în cazul în care Tribunalul va considera că răspunsul furnizat de Frontex la cererea prealabilă conform articolului 265 TFUE constituie o precizare a poziției sale, care pune capăt abținerii de a acționa, refuzul său de a acționa în conformitate cu solicitarea de a acționa adresată de reclamant constituie baza unei acțiuni în anulare în temeiul articolului 263 alineatul (4) TFUE.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2019 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1052/2013 și (UE) 2016/1624 (JO 2019, L 295, p. 1).

Acțiune introdusă la 27 septembrie 2022 – RT France/Consiliul

(Cauza T-605/22)

(2022/C 424/67)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: RT France (Boulogne-Billancourt, Franța) (reprezentant: E. Piwnica, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Consiliului Uniunii Europene din 27 iulie 2022;

- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată;
- cu toate consecințele juridice.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii în anulare a Deciziei din 27 iulie 2022 a Consiliului de menținere a includerii numelui reclamantei în anexa IX la Decizia 2014/512/PESC a Consiliului din 31 iulie 2014 privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina (JO 2014, L 229, p. 13) și în anexa XV la Regulamentul (UE) nr. 833/2014 al Consiliului din 31 iulie 2014 privind măsuri restrictive având în vedere acțiunile Rusiei de destabilizare a situației în Ucraina (JO 2014, L 229, p. 1), reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea libertății de exprimare și de informare.
  2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea libertății de desfășurare a activitate comercială.
  3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului nediscriminării.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO